

UBL: BKNOOG 310

24.

310

Boekennoogen
310.

18310

131

N° 4824
D

K O D D I G E
V E R T E L L I N G E N ,

V O O R

v r o l i j k e b i j e e n k o m s t e n

e n

g e z e l s c h a p p e n , e n z v .

T E R V E R D R I J V I N G V A N V E R D I K K I N G
I N D E V O C H T E N ; L O O M H E I D ; T E R
A F W E E R I N G V A N J I C H T , P O D A -
G R A , Z W A R T G A L L I G H E I D ,
E N Z V .

D O O R

J E A N R I E U R .

T E A M S T E R D A M , B I J -
H . M O O L E N I J Z E R .

*gedrukt
by Babels*

LANDGENOOTEN!

Eigenlyk weet ik hier niets te zeggen, daar eene verzameling van Anecdoten, en grappige invallen noch inleiding, noch voorreden behoeft. Doch om eenige vraagallen te voldoen, zo heb ik goedgevonden de vraag: — waartoe eene nieuwe verzameling van klugtige Historietjes, daar wy reets eene byna geheele bibliotheek van hebben, dienen kan? — by form van anticipatie, te beantwoorden.

Ja! 't is waar, die hebben wy — maar is daarom een byvoegzel van nog min bekende lachverwekkende gebeurtenissen, en geestryke invallen zo overtollig? — ik geloof, neen, —

A

on-

onze treurige oogenblikken, onze mistroostige uren zyn immers in dit wereldje nog zo menigvuldig, dat men dat geene niet wel als nuteloos kan aanmerken, hetwelk, tot vernietiging derzelve, iets kan bydragen. — Heil zy den Man! die my een traan des kommers lachend afdroogd — ik beschouw in hem een kragtigen trooster, weldoender, en wezentlyken Artz. — Alle troostgronden der geleerdste en afgerichtste zedenmeesters, alle Temperantia, en antispasmodica onzer voornaamste Apteeken, hebben dikwils by ons dat vermogen niet, hetwelk een altoos onschaedelyke scheriz van een vrolyk en geestig vriend, of het leezen van een grappig voorvalletje bezit, dat door zyne weldaadige lachbewerking de beweging van ons bloed, en levensgeesten bevordert, en ons dikwils doet vergeten, dat wy ons ongelukkig waanen, of werkelyk ongelukkig zyn. — Met een dankbaar gevoel voor de diensten, die myn ongunstig lot hier door genoot, noteerde ik alles wat ik hoorde, las, of zelfs bywoonde, en my beviel, zorgvuldig op — en ziet daar de geboorte van deeze verzameling. — Zeer zeker heb ik onder de zon nog menigen broeder, die onder den last van zyn lyden, of onder de tierannie eener moorddaadige Hipochondrie zyne dagen verkwynd, Ul. alzo, gy armen!

men! die verlaaten van geest, en Artzen uw leven in droefheid, en als in een eenzaam duister verjammerd, Ul. zy dit boekje, myne eerste dofs, toegewyd — neemt het in uwe handen, en laat het uw vriend zyn; — eigenzinnige, en gevoelige zieken verzetten zig tegen gheele doozen met pillen, of poeiers, en tegen groote flesfen vol schommeldrank — maar eenige dropfels op broodzuiker nemen zy gaarne in, — deeze vind gy hier; ik heb zo lang gewasfchen, gezouten, gepeperd, en gekruidnageld, tot dat de portie, die ik u opdisch voor ieder zuivere, of beslagen tong zmaakelyk, voor iedere gezonde, of bedorven maag, voedend en verkwikkend geworden is; wanneer het u dus wel zmaakt, en wel bekomt, dan zal ik my verheugen, en dan zal ik noch de berisping van theologifche, theoretifche, of methodifche Artzen, noch het gekraai van eenige oude schynheilige Barbera's, of steeds veroordeelende knorpottige wyven in eenige bizondere aanmerking nemen.

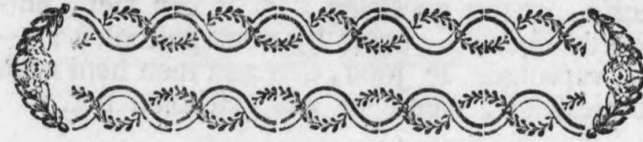
Ovrigens verzeker ik den lezer, en hun, die, naar welgevallen, groen papier, groenen taf, of omgekeerd groenen taf, groen papier noemen, voldoende, dat het myn oogmerk niet is, de zeden aanteranden, of eenige ergernis te stichten, even zo wenig als eenigen godsdienst, of derzelve dienaaren te bespotten; doch, wanneer,

meer, het laatste by het een of ander geval, eens den schyn daarvan mogt hebben, zo gelieve men te bedenken, dat het nooit een zo eervol stand, maar alleen het uitschot, en zulke leden, die den naam, die zy voeren, onwaardig zyn, treffen zal, en die juist in deze verzameling de schande- en schaedelykheid van hun gearag beter zullen ontdekken, als in een corpulent theologisch boek, om het welk te lezen, of te verstaan zy, buiten dien, noch lust, noch tyd, noch hoofd hebben.

A. T. D.

Ge-

Gelyk en Ongelyk.

Een Heer, die maar één gezond been had, ontmoette eens een zyner Vrienden, die maar één oog had, hoe gaat het? Vriend! vroeg de laatste, zo als gy ziet, antwoorde de kreupele.

Geen van beiden mist men gaarne.

Een Heer, wandelde met zyn Bediende door Londen; een Zakkeroller nam hem onbemerkt zyn horologie af, dan de knecht zag het, en snelde den zig wegmakenden dief na, greep hem by den kop, trok zyn mes, en sneed hem een Oir af, schurk! zeide hy, zo gy niet aanstonds myn heer zyn horologie teruch geeft, dan kryg je ook — je oir niet weerom.

Dat Veniam Corvis, Vexat Censura
Columbas.

Wat heeft die jonge man gedaan? vroeg een
Commis van den Agent van Oorlog in den
A 3 Haag,

Haag, aan een Heer, die een jood was, by gelegenheid, dat zy hem op het groene Zootje, zagen geesfelen, 't is een tief, antwoorde deeze — heeft hy veel gestoolen? — naa! vervolgde de Jood, dan zou men hem toch nit giesfelen, wenn 'er *viel* geftholen hat.

De dubbele Vrees.

Een Gierigaard lag gevaarlyk ziek, een zynner kennissen bezocht, en vroeg hem, hoe hy voer? tamelyk flegt antwoorde deeze, want in myn huis is een dubbele vrees, de eene heb ik, ik vrees te sterven, de andere heeft myn Neef, die vrees, dat ik weer gezond zal worden.

Och! man Gods! doet dit toch, uw ryk is immers van deeze Wereld niet.

Een Misdaadiger wierd naar de Galg gevoerd, onder weg wilde de Geestelyke hem den Hemel, zo wat in de zinnen vallend, voorstellen; myn Vriend! sprak hy, wat zyt gy niet veel gelukkiger, dan wy; binnen een uur zult gy welligt, in 't byzyn van alle Heiligen, uw middagmaal houden, — Ach God! myn lieve Heer Paftoor! antwoorde de man, daar zal IK flegt paradeeren; hier op deeze Wereld frequenteerde ik geene anderen, dan flegte Gezelschappen, en een stuk brood en kaas, of een schotel aardappelen met spek waren meest myn

myn kost; met U is dit geheel iets anders; Gy zyt gewoon met de Grooten om te gaan, en kostelyke maaltyden te houden; ik wilde u daarom bidden: laat MY hier, en gaat GY in myn plaats, dat hemelsche Gastmaal bywoonen.

Het Soldaaten Gebed.

Als, by de invasie der Anglo-rusfische Armée, in een onzer Dorpen een Compagnie Soldaten lag, zo bad de Dominée des Zondags God om den Vrede, of dat hy ten minsten het Gebed der Soldaaten verhooren mogt; — de Capitein had hier het zyne niet van, en vroeg dus by de eerste gelegenheid den Dominée, wat hy eigenlyk door een Soldaaten Gebed verftond; het is bekend, en men hoord het alle oogeblikken, antwoorde deeze, dat de Soldaaten zeggen; de Duivel mag me den Hals breken, als nu dit Gebed verhoord word, zo moet de Oorlog immers van zelfs wel een einde nemen.

De Edelmoedigheid.

Een Soldaat verloor in een Battaille zyn arm, na het eindigen wilde hem zyn Capitein een schelling geven, onze Held weigerden dien aan te nemen, met uitroepen: wat! myn Heer! denkt Gy dat ik een Handschoen verloor heb?

De billyke Rechter.

Drie reizende troffen elkanderen toevallig 's avonds in een Boere Herberg, alle drie wilden 'er logeeren, en de Waard had maar één Bed; dit stelde de Heeren in verlegenheid, wie van hun drieën dit occupeeren zoude; zy waren zo wellevend, geen van hun maakte 'er een bizondere aanspraak op; de Waard merkte dit, en vroeg dus, wat eigenlyk de affaires van de Heeren waren; de eerste antwoorde, dat hy 3 jaaren als Repräsentant in de *Haag* Zitting gehad had; de andere zeide, hy had als Officier 4 jaaren in *Breda* in Guarnizoen gelegen; de derde berichtte, dat hy reeds 5 jaaren in het Dorp B. als Pastoor gestaan had; nu myn Heeren! vervolgde hy mag ik hier Rechter zyn? met algemeene stemmen wierd dit goedgekeurd, nu dan, zeide de Waard, daar myn Heer de Repräsentant 3 jaaren *gezeten*, myn Heer de Officier 4 jaaren *gelegen*, en de Pastoor reeds 5 jaaren *gestaan* heeft; zo komt, naar myn inzien, den laaften het Bed toe, en Gyl; zult u alsdan met stroom moeten behelpen.

De Moeder had recht.

Een Dochter van een Handwerksman, kwam onverwacht in de kraam, zonder dat de Vader te vooren hier iets van ontdekt had, de man wierd grimmig, en gaf zyn Vrouw de schuld van dit ongeluk; het was uw zaak, zeide 'hy driftig, beter op de Meid te passen,
ei!

ei! antwoorde de Moeder: de Duivel mag een slot bewaaren, waarvan ieder mansperzoon een sleutel heeft.

Ei Madam!

Een jong Officier kwam in een Stad ryden, aan de Poort ontdekte hy, dat zyn Paard een yzer verlooren had, hy steeg by een Hoefmit af, en liet hetzelfde beslaan, dan als hy het weder beklimmen wilde, schrikte het Paard voor een bierton; stygerde, en sprong zo geweldig, dat hy zig in den Zadel niet werpen kon; — een aardig Vrouwtje, die in haar deur stond, en dit zag, lachte, en riep; dat moet doch een slegte Ruiters zyn, die niet eens op zyn Paard kan komen; dit verdroot onzen Officier, en antwoorde; Geloof gy dan dat alle paarden zig zo ligt laten beklimmen, als Gy Madam?

Met het eerste ben ik het niet eens.

Als Lodewyk de XIV eens de revue hield, verloor toevallig een Soldaat zyn Hoed, zyn achterman doorstak denzelfden met de Bajonet, en gaf hem dus aan den eigenaar over; myn God! riep deeze, ik wou liever, dat gy my, als myn Hoed doorstookten had; — de Koning hoorde dit, liet den Soldaat voorkomen, en vroeg hem naar de reden van deezen zonderbaaren wensch; zyn Majesteit! zeide hy, ik heb wel Crediet by myn Chirurzyn, maar by geen één Hoedemaker.

A 5

Neen!

Neen! dan maakte het onze Agent beter.

Een adelyke Landman had eens een ontzachelijke menigte Meykevers in zyn tuin, en gaf daarom zyn zoon in last, om op middelen bedacht te zyn, dezelve te verdelgen; de lompe jonker wist geen beter weg, als dat hy zyn snaphaan nam, en 'er onder schoot; hy ging dus met de knegt naar de tuin; de eerste boom de beste zat zo vol, dat hy den knegt gelastte 'er op te klimmen, om de kevers in beweging te brengen; nauwelyks was deeze op den boom, of onze held kon zyn ongeduld niet matigen, schoot toe, en trof zo ongelukkig, dat de knegt zwaar gekwetst hals over kop naar beneden stortte; hy liet hem liggen, ging bedaard naar zyn vader, en rapporteerde, dat hy zyn bevel ter executie gelegd had; wel hoe is het dan afgelopen? vroeg de oude, nog al zo tamelyk gelukkig, antwoorde de jonge held, van *onze zyde* is 'er maar één man gebleeven, daar tegen hebben de vyanden 'er meer als *duizend* verlooren.

Dat noem ik, op zyn tyd compareeren.

Een Dief was in een Stad gegeesfeld, vervolgens gebannen, en buiten de poort gebracht; kort hier na ontmoet hem een boer, vriend! zeide deeze, ik heb gehoord, 'er word van daag iemand gegeesfeld, kom ik nog tyds genoeg, denk je — neen! antwoorde de andere, GY komt te laat, maar IK kwam net van pas.

De

De geestelyke Notificatie.

Een dorps Pastoor kondigde het houden zyner gewoonlyke Cathechismus-lessen op de volgende manier af: voor de middag zal ik de mannen, en jongelingen onderrichting geven, na de middag zal ik de vrouwen voornemen, en alsdan de jonge dochters nog een weinig aanstippen.

Het Huis in Gedicht.

Aan een bekend Dichter te *Ferrara* in *Italien*, vroegen eens eenige vrienden, hoe het kwam, dat hy zulk een slegt huis had, daar hy toch in zyne gedichten zulke voortreffelyke huizen, en landgoederen bezongen had, ja! zeide de dichter, myne heeren! het is altoos, althans voor my, gemakkelijker woorden, als steenen zaamen te voegen.

De wandelende Rust.

Een Jongman, die eene schoone vrouw getrouwd had, ontmoette den volgenden dag 's morgens heel vroeg, op straat, een zyner vrienden, wel nu zeide deeze, ik dacht u hier zo vroeg niet te vinden, want ik vermoede, dat gy nu nog wel wat rusten zoud, juist daarom, repliceerde de jonge man, ben ik uitgegaan, om wat te rusten.

Een

Een aanzienelyk getal kennissen.

Een Actrice moest in een zeker klugtspeel de rol van een Adjutant spelen, als het stuk geëindigd was, zeide zy tot een andere actrice uit het gezelschap, ik geloof, ik heb myn rol zo goed gespeeld, dat ten minste de helft van 't publiek in de verbeelding geweest is, dat ik werkelyk een mansperzoon was, dat staan ik toe, zeide deeze, maar de *andere* helft is ook zeer zeker van het *tegendeel* overtuigd.

Men neemt, wat men noodig heeft,
zo men het krygen kan.

Een zeer beroemde Actrice, die zeer veel aanbidders had, en die wel in staat was met haare schoonheid, en talenten een beter fortune te maken, trouwde met een Architect; — een haarer vriendinnen hield haar dit voor, en verwonderde zig over haare keuze; ik heb zeer wel gekoozen, zeide zy, want, daar *myn naam*, zo wat *bouwpallig* wierd, kon ik niets beter doen, als my in de armen van een *architect* te werpen.

Goed betaald.

Een Zee-capitein, ontmoette eens aan strand een jonge Heer, toevallig stieten zy omtrent tegen elkander, beide stonden een oogenblik, de Capitein wierd onwillig, en zeide trotsch;
ik

ik behoef ieder *zotskap* niet uit den weg te gaan, myn heer! — *ik wel*, zeide de andere, en ging op zy.

De flegte Kermis.

Een Kammemaker stond op de kermis met zyn kraam naast een koopman in Galanteriewaaren, deeze zeide op 't einde van dien, daar hy niet veel verkogt had, nu dat moet ik toch zeggen, dat dit een regte *luizige* kermis geweest is, en dat kan ik juist niet zeggen, antwoorde de kammemaker, want dan had ik meer *kammen* verkogt.

Uit de 10 het 4de Gebod.

In den laasten Oorlog in *Italien* ontving een Officier de tyding, dat zyn vader op sterven lag, hy vervoegde zig dus by den Generalissimus, en eerste Consul *Buonaparte*, even daar hy denzelven onledig vond met een plan tot een algemeenen aanval te formeeren; hy bad hem voor een maand verlof, om aan zyn stervenden vader de laatste zyner plichten te mogen vervullen, *Buonaparte* zeide hier op, zo wat onwillig, gaat heenen, want daar staat geschreeven: eerd vader en moeder, op dat gy *lang zult leven* op der aarde.

De welmenende Biechteling.

Een matroos aan het vloeken gewoon, kwam,
na

na een lange, en gevaarlyke reis, eindelyk aan wal, als Roomsche Catholieke begreep hy, dat hy het biechten zeer noodig had — hy biechte, en na dat hy ophield zig verder te beschuldigen, vroeg hem zyn biechtvader, is dit nu alles — of is 'er ook nog iets? God verd..... niet, zeide de, de waarheid dus in haar volle kragt, met deezen knoop, willende uitdrukken, matroos.

De kleinzeerige gekwetste

Als de kundige Chirurghyn *K.* in 't gasthuis te Amsterdam, by het verbinden, eens een ligt gequetste onder handen had, riep deeze, ach myn Heer! ik kan niet zitten, ik kan niet liggen, ik kan niet staan; — wel nu, hang je dan op, zeide *K.* glimlachend.

De mislukte Rekening

Een man, die den Naam had veel te borgen, en noit te betalen, vroeg eens aan een ryk Koopman, die hy kende, 25 gulden op 4 weken ter leen; deeze gaf ze hem, zonder hoop op restitutie, en beschouwde dezelve in zig zelfs, als een gift, dan hy bedroog zig, nog binnen den bepaalden tyd voldeed de man aan zyn gegeven woord; na verloop van eenige dagen echter klopte hy andermaal aan, en verzocht 50 guldens ter leen; houd my dit ten goede, antwoorde de Koopman, Gy hebt my eens *bedroogen*, voor de tweede maal zal ik my wel wachten.

Dui-

Duidelyk Begrepen.

Een halve Heer (: dan 'er zyn halve, en heele:) wilde eens een zyner Vrienden, een heelen Heer, bezoeken, deeze liet hem door zyn Knecht zeggen, dat hy niet 't huis was, schoon de eerste hem door het vengster bemerkte nad; een korte tyd daarna had de heele Heer het noodig, om den halven te spreken, deeze zag hem aan den trap, en riep, myn Heer! ik ben niet t' huis; de andere lachte, beklom de trap, en drong in de kamer; wat myn Heer! riep deeze, gy bent zeer onbillik, gelooft gy *my zelfs* dan niet, zo ik u zeg, dat ik niet t' huis ben, daar ik toch zo discreet was, van *uw knecht* te willen gelooven, toen gy niet t' huis wildé zyn; — dit wierd begrepen, en men maakte eenige excusen.

't Is ook wat te zeggen, met zyn twintigen het eens te worden

Twec jong getrouwde konden elkander niet verdragen; zy twisten onophoudelyk, eindelyk verklaagde de Vrouw haaren Man by den Pastoor; deeze kwam, en wilde de jonge lui bevreedigen, dan hier begon het allarm met vernieuwde kragten; de Geestelyke zeide op het laatst, myn God! kunt gy het dan in 't geheel niet eens worden? wat eens worden riep de Man, ik bid u komt van avond eens hier aan de deur luisteren, ik wed, dat gy u verbeelden zult, dat wy met onze twintige zyn.

Met

Met een koud yzer Gebrandmerkt.

Als *Clement Marot* eens de Roomsche Geestelykheid wat zeer sterk had doorgehaald, verklaagde deeze hem by den Koning, en wisten het daar leenen te dirigeeren, dat *Marot* gebannen wierd; hier mede niet te vreden, lieten zy zyn beeltenis publiek op de groote Markt te *Parys* verbranden, als den Dichter zyn noodlot bericht wierd, bevond hy zig in het noordelyk gedeelte van Zwitserland, en schreef hierop aan een zyner Vrienden, ik ben noit zo koud geweest, als op dien dag, toen ik in *Parys verbrand* wierd.

De onrustige Broodwinning.

Voltaire zond eens zyn Bedienden naar een Acteur, die de Rol van den Tyran *Polyphontes* in zyn Treurspel spelen zoude, om hem eenige gemaakte veranderingen bekend te maken; de knecht zeide, dat het nog wat vroeg was, de Acteur zoude zeker nog slaapen, gaat gy maar heen! antwoorde *Voltaire*, de tyrannen slaapen niet veel.

Ieder in zyn Affaires.

Een Dominée wilde zyn paard aan een boer van zyne Gemeente verkopen; hoe zeer hy zig nu moeite gaf, zo veele goede hoedanigheid van het beest voor te stellen, zo merkte doch de

de boer, dat het styf was, en meer andere gebreken had, en zeide daarom heel droog; als gy my bedriegen wilt Dominée! dan moet je in de Preekstoel staan, maar geen Paard verkopen.

Links, en Regts.

In een zekere Stad, waarin eene Academie was, woonden de Gebroeders *Hofman*, de eene was Profesfor in de medicynen, en de andere in de rechten; een boer, die zeer sterk, wegens pyn in zyn linke zyde, klaagde, wierd geraaden, dat hy naar Profesfor *Hofman* zoude gaan, deeze zoude hem wel haast geneezen, hy volgde ook eindelyk dien raad, en ging naar Profesfor *Hofman*; deeze, de jurist, bemerkte wel haast, dat de boer verkeerd gegaan was, en dat hy zynen broeder den doctoor spreken moest, vroeg hem toch, waar het hem manqueerde? hier myn Heer! antwoorde hy, in de linke zyde, dat spyt my, zeide de Advocaat, dan kan ik u niet helpen, want ik ben Profesfor in de regten.

De Geleerden laag in Prys.

Een ingebeelde Geleerde beklagde zig eens by een zyner kennissen, dat de geleerde en verdienstelyke Mannen thans zo weinig in aanmerking kwamen, het kan juist niet wel anders zyn, voegde hy 'er by, daar men tegenwoordig zo veele geleerden vind; zyn vriend antwoorde hier op: dat dit de reden

B

niet

niet zyn kon, en ook, zeide hy, geloofd me, gy zoud 'er werklyk niet veel by winnen, wanneer men ook gebrek aan geleerden had, want in *Samaria* was eens een vreeslyke duurte, en dannog kostte een Ezelskop niet meer, als 20 Silverlingen.

David verkoos liever in de handen van
God te vallen, en deeze valt hem
in zyn Huis.

Als een ongelukkig verarmd Koopman te *Parys* ziek wierd, en geene vrienden, en dus geen geld meer had, was hy genoodzaakt zig naar het Hospitaal (:Hotel de Dieu:) te laten brengen; toevallig bezocht dit Gesticht een paar zynere voorige vrienden, zy zagen hem liggen, en moesten dus, welstandshalve, eenige woorden met hem wisselen; men raade hem geduld, en sprak hem moed in, beide heb ik, zeide hy, doch vervolgde de andere, als gy het my niet kwalyk neemt, hoe staat gy met den Man — daar boven, ik geloof zeer goed, repliceerde de zieke, want anders zoude hy my geen vertrek in zyn *eigen huis* hebben ingeruimd.

De Onechte Zoon.

Een adelyke Snapper wilde eens, in een gezelschap van Dames, den echt-staat belachelijk maken; hy beweerde dat huwelyk en hoornsdragery woorden van een en dezelve be-

betekenis waren; een verstandig Man zoude zig dus wel wachten de banden der schoone Sexe te dragen; gy hebt recht, myn Heer! repliceerde eene Dame uit het gezelschap, myn Heer uw Papa dacht ook zo, en is daarom ook noit getrouwd geweest.

De ongeneeslyke Wond.

In een Zee-gevecht, tusfchen de Hollanders, en Engelschen, in 't laast der voorige Eeuw, hadden twee Soldaaten, een Engelsman en een Schot, elkanderen beloofd van ingeval zy mogten gequetst worden, voor elkanderen trouwte zullen zorgen; kort hier na wierd den Engelschman een been afgeschooten, *Paddy!* riep hy, breng my naar den Doctor, ik ben myn been kwyt; de Schot nam hem op zyn rug, en droeg hem weg, intusfchen neemt een vyandyke Kogel, den Engelsman ook het hoofd mede, *Paddy* merkte dit niet; een ander Matroos dit ziende, vroeg hem dus, waar wild Gy heenen? naar den Doctor, zeide *Paddy*, wat zal deeze hem het hoofd weder opzetten? vroeg de andere, nu zag *Paddy* om, en dat zyn Vriend zonder hoofd was; myn God! hoe gaat dit toe, riep hy uit, hy zeide my toch zo even, dat hy zyn *been* verlooren had.

De Orange-gezinde Canarie Vogel.

In den Jaare 1795. woonde in den Haag een zeer voornaam Heer, die der grooten mode volgen-

gende, eene Maitres had, deeze amuzeerde zig, als zy met myn Heer geen werk had, steeds met Vogels, waar van zy ook eene aanzienelyke verzameling had; deeze Dame kwam eens in een Mode Winkel, hier hoorde zy toevallig een Canarie Vogel bizonder fraai zingen; by de eerste gelegenheid, verzocht en bad zy haaren Mainteneur, haar deezen Vogel toch te willen kopen; myn Heer gehoorzaamd uit liefde, gaat naar de Mode Winkel, en vind, dat de eigenaares, een Weduwe, den Canarie Vogel voor geen geld, hoe genaamd ook, misfen wil, wat nu te doen? de Maitres weend, raast, tiert, word ziek, en wil den Canarie absolut, en op verbeurte haarer gunst, hebben; wat raad? myn Heer neemt in deeze verlegenheid zyn toevlugt tot zyn Knecht, in zulke gevallen zyn Geheimraad, en verhaald hem de zaak, zo als ze was liggende; — ik zal den Vogel steelen, zegd deeze, en houd ook woord, zo dat hy een Pop van dezelve grootte en couleur, in de plaats zet; — dit gebeurde juist op dien dag, toen de Prins van Orange Willem de V. uit den *Haag* naar *Scheveningen*, en van daar met Pinken naar Engeland vluchtte: — dan eenigen tyd daarna bezocht onze Heer andermaal de Mode Winkel, en kon het doch van zig niet verkrygen, de Weduwe den Canarie Vogel onbetaald te laten; hy had haar te vooren te vergeefs 10 ducaaten geboden; wel nu, zeide hy thans tegen haar, ik wed, dat Gy my nu uwen Canarie Vogel wel voor dat geld zoud

la-

laten, dat ik U eens, circa 3 Maanden geleden, geboden heb, wel heden! neen, myn Heer! antwoorde deeze, dat lieve Beesje is nu nog veel minder te koop, en my nog veel meer waard als toen, want, gelooft my myn Heer! vervolgde zy, zedert dat zyn Hoogheid zyne Residentie heeft moeten verlaten, heeft het Beesje zyn bekje nog niet open gedaan.

Daar was hair onder.

In een der kleine duitfche Staaten, had de Vorst, om zyne Catoen-fabrieken te favorizeeren, op een zwaare boete verboden, dat niemand van den burger, of boerenftand zyde dragen zoude, en dan nog had een Meisje de stoutheid, om in 't publiek met een zyd Boezelaar te verschynen; zy wierd doch egter ook wel haast betrapt, en naar den Schout gevorder; deeze verweet haar haare ongehoorzaamheid aan de wetten, en besloeg haar in de boete, de flimme Meid verdedigde zig, met te zeggen: myn Heer! het is niet allemaal zyde, *daar is hair onder.*

Half een, half ander.

Twee vrolyke Klanten ontmoetten eens een Molenaar, en wilden denzelven eens wat voor het lapje houden, zy nemen hem in 't midden, en vragen hem, wat hy wel het meest was, Dief, of Domoir, dat weet ik juist zelve zo net niet, antwoorde de Molenaar, maar ik geloof *ik ben, zo wat tusfchen beiden.*

B 3

Het

Het scheidt maar ruim een dag.

Een Hofnar van den Koning van Napels, had eens een zyner Edellieden zo zeer beleedigd, dat deeze hem dreigde te zullen vermoorden; hy beklaagde zig hier over by den Koning, Zyt gerust, antwoorde deeze, vermoord hy u, dan laat ik hem den volgenden dag ophangen, ik zag het liever zyn Majesteit! vervolgde de Hofnar, *als dit een dag te vooren gebeurde.*

Wat meer moeite, maar anders het zelve.

Een Diacen in een Dorp, ging eens des Zondags in de Kerk met het Sakje om, dan nauwlyks had hy zig in beweging gezet, of het Schelletje viel van 't Sakje af; om nu dit verlies zo goed hy kon te herstellen, liet hy zyn Mond den klank van het Schelletje vervangen, en floot ieder keer drie maal, en sprak dan, by de gift, zyn godloond.

Wat doet de gewoonte niet?

Czar Peter de eerste kwam, op zyn tweede reis naar Holland 1716, 's Zondags na de middag te *Danzig* aan, en verwonderde zig, dat hy, in zo een volkryke Stad, byna geen menschen op straat zag; hy vroeg in zyn logement naar de reden hier van, de waard antwoorde, dat de meeste menschen thans in de kerk waren; de *Czar* verzocht denzelven hem naar de

de kerk te willen vergezellen; in dezelve bevond zig de regeerende Burgermeester, die zo evèn van de aankomst van zyn majesteit door den portier bericht ontfangen had. Als de *Czar* in de kerk trad, stond de burgermeester oogenbliklyk op, ging hem te gemoed, en geleide hem in burgermeesters verheven gestoelte; zyn majesteit zette zig zonder veel complimenten neder, en verzocht den burgermeester naast hem plaats te nemen; hy hoorde met de grootste attentie de prædicatie aan, terwyl het nieuwsgierig volk de oogen meer op den *Czar*, dan op den geestelyken redenaar richtte; intuschen daar hy eenige koude op zyn hoofd bespeurde, greep hy in eens den burgermeester zyn alonge paruik af, en zette dezelve op zyn hoofd; de burgermeester zat alzo met zyn kaale kop, en *Peter de eerste* in de groote staatsparuik, tot aan 't einde van de preek, toen hy dezelve met eene kleene verbuiging, als een dankzeggings compliment aan den burgermeester terug gaf. Men kan zig ligt verbeelden, welk eene sensatie deeze voor de *Danziger* burgery zo aanstotelyke, als verbaazende, voor den russische monarch egter eene zeer gewoonlyke, en in 't geheel geene attentie waardige gebeurtenis, verwekt moet hebben.

Als na den godsdienst de stads magistraat eene deputatie uit hen midden zond, om den *Czar* van den eerbied der stad te verzekeren, en verder eene voorspoedige reis te wenschen, verhaalde hun een russische Heer van zyn

zyn gevolg, dat zyn majesteit den Danziger godsdienst zeer wel bevallen had, wat egter de zaak wegens de paruik betref, hier over moest men zig niet verwonderen, daar de *Czar* over alle kleinigheden verheeven en gewoon was, by den godsdienst, zo haast het hem wat te koud op zyn dunhairig hoofd wierd, den Vorst *Menchikof*, of een ander hem nabystaanden heer de paruik aftenemen, en ze zelfs op te zetten.

Middel om het eens te worden.

Ik heb 30 horologies op myn tafel, en 'er zyn 'er geen drie onder, die op dezelve Seconde wyzen, zeide eens Keizer *Karel de V.* hoe is het nu wel mogelyk, alle menschen eens te doen denken? als even een bediende binnen trad, en uit onvoorzigtigheid de tafel omverftiet, en alle horologies brak, *Karel* lachte, en zeide: Gy zyt gelukkiger als ik, gy hebt het eenige middel uitgevonden, dezelve éénstemmig te maken.

Het rechtherlyk Spiegel.

Een zeer brutale, en onbeschaamde Dief, wegens paardendievery beschuldigd, wierd gevat, en voor den regter gebracht, by zyn intrede in de gerechtskamer, riep een der rechters, ô dat is een spitsboef, die getekend is, ik kan den schelm in zyn gezicht zien, ei! myn Heer! antwoorde de kerel, dat verwonderd my zeer; want

want ik heb noit geweten, voor dat gy 'er in zag, dat myn gezicht een spiegel was.

Koninglyke Koordedanzers.

Als de groote *Sully*, na de dood van *Hendrik de IV.* zyn ministerie nedergelegd had, en reets 30 jaaren in eenzaamheid leefde, bekommerde hy zig wenig over de mode verandering, en als *Lodewyk de XIII.* in zeer gewichtige staatszaaken zynen raad noodig te hebben oordeelde, verscheen *Sully*, doch met eenigen tegenzin, ten hove; de jonge hovelingen maakten zig over zyn oudvaderlyke dracht vrolyk, lachten over zyn ernstig voorkomen, en over zyne manieren, die hen, van een voorige eeuw te zyn, toefcheenen, de staatsman ontdekte dit wel haast, en zeide daarom tegen den koning: *Sire! als de koning uw vader my de eer beweest, my in groote, en gewichtige staatsaangelegenheden om raad te vragen, dan verwyderde hy te vooren die gekken, en koordedanzers van zyn hof.*

De enorme Winst.

Een arm, maar vernuftig jongeling, die even niet wist, waarmede hy dien middag zyn maag bevredigen zoude, hoorde dat een ryk koopman zyne dochter met 100000 guldens uithuwelyken zoude — hy begaf zig daarom even op het middags uur, als deeze ter tafel gaan wilde, naar den koopman, die hy niet kende, maar

maar verzekerde, dat hy hem een voorstel te doen had, waarmede hy berekend binnen kort 50000 guldens winnen konde, doch dat eene nadere elucidatie eenigen tyd vorderde, de koopman antwoorde, dat hy zo even ter tafel geroepen was, en verzocht den vreemde ing mede op 't middagmaal, dit was het juist, dat onze hongerige jongeling vermoede, en zyn maag wenschte, na den eten riep hem de koopman op zyn comptoir, en bad hem zig nu nader te willen explicceeren — myn Heer! zeide de vreemdeling, ik heb gehoord, dat gy uwe dochter 100000 guldens ten huwelyk wilt geven, geeft ze my, ik ben met de helft te vreden, en by gevolg wind Gy berekend aantsonds 50000 gulden.

Auto da Fé.

Frederik de II. Koning van Pruisen, vermeende, dat men byna alle in de koninglyke Bibliotheek voor handen zynde theologische, en juristische boeken verbranden kon, om plaats voor betere te hebben, doch neen — zeide hy verder — 'er moeten immers ook gedenktekenen der menschelyke zinneloosheid voor handen zyn.

Lodewyk de XIV. als Schriftgeleerde.

De oude Admiraal *du Quesne*, was en bleef Protestant; hy was de eenigste, die men, by de herroeping van het Edict van Nantes, verschoon-

schoonde, en noch met godsdienstdwang, noch vervolging mishandelde, als *Lodewyk de XIV.* hem eens tot den Roomschen Godsdienst, en den afval van den zynigen overreden wilde, antwoorde hy, *Sire*, ik heb lang genoeg den keizer gegeven, wat des keizers is, het word nu ook tyd, dat ik God geve, wat Goden is; de koning was zo wenig met het evangelie bekend, dat hy tegen de bystaande hovelingen zeide, wat scheid den Admiraal, is hy gek, dat hy in *keizerlyken* Dienst wilt gaan?

De waarheid in Spanje.

Een spaansch Geestelyke wierd van een Slager met een byl het hoofd afgehouden, dewyl hy hem by zyn vrouw in 't bed aantrof, en daar de rechters hem niet ter dood veroordeelden, riep een geestelyke in zyn heiligen yver openlyk voor het gerecht; *wat! wanneer zulks ongestraft geduld word, wie van ons zal dan zyn leven zeker zyn.*

De schaduwe van een Ezel.

Een Dorpspastoor, die aan spook, en duivels verschynzels geloofde, en de echtheid van dien den ongelovigen Schout proefondervindelyk bewyzen wilde, verzekerde hem, dat hy, by gelegenheid, dat hy een stervenden bedienen zoude, des nachts by helder maanlicht den duivel rondom het huis lopende gezien had, de Schout vroeg hem, onder welke gedaante?
de

de Priester antwoorde, hy was volkomen een Ezel gelyk, ach! myn heer Pastoor! riep de Schout, *uw eigen schaduwe heeft u verschrikt.*

De Tydrekening.

Op 't Slot *Anjou*, behoorende aan het huis van *Rohan*, vind men een oud zeer schoon Tapyt, waar op *Judith*, na dat zy *Holofernes* onthoofd heeft, voor de voeten van *Christus*, en *Maria* haaren dank betuigd.

De Echo debiteur.

In *Amsterdam* woond een zeer vrolyk, doch niet zeer huishoudend jongman, om de vervolging zyner menigvuldige crediteuren te ontduiken, is hy genoodzaakt zeer dikwils van logis te veranderen, en was nu by een zyner vrienden gelogeerd — een oude juffrouw, die niet gemakkelyk was, en die eene aanzienlyke prætentie aan hem had, zag hem toevallig voor het vengster staan, onze man retireerde, en onze tante liep in huis, en in 't zyvertrek, waar in ze hem gezien had, gelukkig voor hem was in dit vertrek een kast in de muur, welkers deur zeer konstig, zo als de geheele kamer behangen, en dus onzichtbaar was, hier in had hy zyne retraite genomen — de dame klopte, men riep BINNEN!, binnen getreden stond zy verwonderd niemand te zien, zeide egter, goeden morgen myn heer — myn heer — klonk het achter het behangzel, zy zag om, schrikte, hervatte moed, en vroeg,
is

is myn heer N. niet hier — N. niet hier, antwoorde het behangzel, de goede dame was dit onbegryplyk, zeide egter verder: my dunkt dat ik hem doch hier gezien heb — hier gezien heb, sprak de echo — ik wilde hem gaarne een woordje spreken, — n woordje spreken, was het antwoord; op 't laast klaagde, en schimpte de oude, en altoos repiteerde de verborgene, als echo, de laatste woorden, tot dat zy eindelyk, deels uit schaamte, deels uit vrees het huis verliet, en onze gevangene was voor eenige dagen, voor haare vervolging, in veiligheid.

De heilige dikke Melk.

Een Sweedsch Edelman overviel te *Roman* een zeer hevige heete koorts, die hem zomtyds van zyn verstand beroofde; in de groote hitte die hy uitstond, riep hy menigmaal: *ô Filibunka*, het welk in de Sweedische taal dikke melk betekend, en die hy tot verkoeling begeerde; de vromen egter die hem oppastten, begreepen, dat deeze *Filibunka* een Sweedische heilige zyn moest, en vielen dus gezamentlyk op hunne knieën, en riepen: heilige *Filibunka!* bid voor ons.

Het aanstaande present.

Twee Vriendinnen, waarvan de eene kort te vooren getrouwd was, ontmoetten elkan-
der, de eene vroeg, wel nu — hoe gaat het
u

u in den huwelyken staat? zeer slegt antwoordde deeze, want myn man is een levendige Dui-vel — foei! zeide de andere, dan heeft hy zeker ook wel hoorns — het antwoord was: nog niet, maar ik geloof, — hy krygt ze binnen kort.

Een werkelyk Koninglyk antwoord.

Tydens *Frederik de II.* woonde 'er te *Berlyn* een onbekende, hy was jong, een zonderling, en maakte een groot geheim uit zynen Naam; hy had een werk onder handen, welkers plan zo heerlyk, en algemeen nuttig was, dat *Montesquieu*, *Fontenelle*, en *Voltaire* beflooten hadden, het zelve naar te zien, en te verbeteren — hy schreef aan den Koning, dat hem deeze naamen niet voldoende waren, hy verzocht, dat, ook de koning hem beoordeelen mogt, *Frederik de Groot*e antwoorde hem hierop! myn heer! gy zyt werkelyk te keurig, de drie mannen, die gy my genoemd hebt, verdienen meer achting, als alle koningen der aarde, en alleen om mynen naam onder den hunnen geplaatst te zien, accordeer ik u verzoek.

Een Remedie voor de Rotten

't Is onverdraaglyk met die verd.... Rotten, bromde een waard in zig zelve — daar hebben ze my het spek weer half opgevreeten; — hoe! zeide een reiziger, die even te vooren zyn maaltyd al te duur aan hem be-
taald

taald had, bent gy daar zo mede geplaagd? ja maar al te zeer zuchtte de waard — weet gy wat? zeide de andere, maakt hun maar zulk een Rekening, als gy my gemaakt hebt, dan verzeker ik u, dat 'er geen één meer over uwen drempel zal komen.

Het getal der Advocaaten bepaald.

Ja! 't is byna ongelooflyk, hoe dom, en onwetend hier het Landvolk is, zeide eens een Advocaat in 't byzyn van een Boer, ik wil 'er op wedden, dat die boer niet eens weet, hoe veel goden, dat 'er zyn. — Hu! bromde de Boer, God gaf! dat 'er maar zo veel Advocaaten waren.

De Verstandige onder de Lords.

Doctor *Johnzon*, die op Lord *Chesterfielt*, die naderhand Onderkoning van *Ierland* wierd, verbitterd was, wilde noit in zyn gezelschap zyn, Lord *N. Chesterfielt's* Vriend beproefde, hem tot een bezoek by denzelven te overreden, en prees de verdiensten van zyn Vriend Hemel hoog. — Ach! ik wil niets met hem te doen hebben, zeide *Johnzon* verdrietig, 't kan zyn, dat hy onder de *Lords* een verstandig man is, maar onder de *verstandige* is hy doch maar een *Lord*.

De Onregtvaardige Eensgezindheid.

Voltaire sprak eens met een Præsident van 't Parlement te, hoe men doch in 't bekende Proces van *Calas* zo wederregtelyk had kunnen handelen? het beste Paard struikeld wel eens, antwoorde de Præsident, 't is waar, repliceerde *Voltaire*, maar een geheele stal met Paarden !!

Democratie Kool — Kool.

Een Boer voer eens met een Wagen vol Kool een hoogen steilen berg op, by ongeluk viel de wagen om, en de koolkoppen namen, in een zeer verschillende richting, hunnen loop naar beneden, hu! bromde de Boer, over eene zo groote verstroojing zyner koolkoppen verdrietig: 't is tog wel waar — veel koppen, veel zinnen.

Synonima.

De beruchte *Footi*, die te zyner tyd voor den vernuftigsten Man in *Londen* gehouden wierd, zat eens met eenige zyner Vrienden in een Coffyhuis, als even de Nieuwspapieren gebracht wierden; laat ons een zien, zeide 'er een uit het gezelschap, wat ons Ministerie thans al verrigt, — ô, riep *Footi*, slaat dan de rubriek: *Diefstallen* en *Roveryen* maar op.

De

De zonderbaare nationaale Dieftal.

Dezelve *Footi* hoorde eens verhaalen, dat een voornaam Engelsman, die een Post bekleede, in welke het hem zeer gemakkelyk viel, zig op kosten der natie te verryken, met zyn Huishoudster in den echt getreden was, die, volgens het algemeen gerucht, reeds lang den Cosmopolitieken Grondregel van *CATO*: *non sibi, sed toti Genitam se Credere mundo* (*) voor den haaren had aangenomen; waarlyk, zeide *Footi*: de Man kan het niet laten: *het Publiek te besteele*.

De Bischoppelyke Vrymoedigheid.

J. P. Camus, die reeds in zyn 26te jaar, Bischop van *Bellay* wierd, preekte eens voor den Hertog Regent van *Orleans*, en zag denzelfden tuschen twee Ministers van Finantie, de Heeren *de Mercy*, en *Bouillon* zitten, hier op bezigde hy de tweeduidige uitdrukking! *Heere! wanneer ik u tuschen twee Roovers aanschouwe*; — deeze stoutheid des Redenaars verwckte eene algemeene sensatie in de Koninglyke Capel, eenige toehoorders lachtten, en anderen fluisterden elkander in de oiren; de Hertog begon eindelyk te bemerken, dat 'er iets gebeurd moest zyn, en vroeg daarom met

(*) Te gelooven niet voor zig, maar voor de geheele wereld geschapeu te zyn.

met eenige ongerustheid, wat 'er gaande was? ontrust u niet, zyn Hoogheid! antwoorde *Bouillon*, de Bischof spreekt met my, en met den Heer *de Mercy*.

Een Fragment eener Landdags-Preek.

Van dezelve *Camus* is 'er eene gedrukte Redenvoering voor handen, die hy voor de drie Staaten des ryks gehouden heeft, in deeze drukt hy zig aldus uit, „ wat zoude onze Voorouders, zo zy eens in dit Ryk wederkeerden, „ zeggen, wanneer zy de Rechterlyke waardigheid in de handen van verwyfden en van „ onmondige Kinderen zagen? wat ontbreekt „ dan nu nog anders, als dat wy, gelyk eertyds een Romeinsch Keizer, de Paarden in „ den Staatsraad Zitting geven? en waarom „ zoude dit niet voegen, daar reeds zo veele „ Ezels deeze waardigheid bekleeden?

Remedie voor de Hoornsdragery.

Tydens *Alexander de Grootte*, was 'er een Paard, dat men zeide van een Paard, en een Bul geteeld te zyn, althans zyn kop was niet ongelyk aan die van een os, dit Dier was ontembaar; *Alexander* kocht, en noemde het *Bucephalus*; hy ontdekte wel haast de reden zyner wildheid, en dat het beest voor zyn eigen schaduwe schrikte; de jonge Held richtte het dus met den kop naar de Zon, sprong 'er eensklaps moedig op, en rende met het
dier

dier in een diep geploegd land; hier matte hy het beest af, en dresseerde het zo lang, en zo dikwils, dat hy eindelyk hetzelve zeer gemakkelyk beklommen, en beryden kon — dan dit kon *Alexander* ook maar alleen, het zynen Heer altoos getrouwe Paard, liet zig van niemand, als van *Alexander* beryden; — de beroemde *Pater Abraham à St. Clara*, nam eens deezen *Bucephalus* in een zyner preeken, tot een voorbeeld van waare trouw, en wenschte, dat alle Vrouwen zyner Gemeente gelyk mogten worden, aan des Grooten *Alexanders Bucephalus*, want, zeide hy, die liet niemand, als zyn eigen Heer opzitten.

De Bronnen van Volksbeweging, en Oproer.

Onder de Regeering van Keizer *Tiberius*, revolteerden eenige Volken in *Illyriën*, en aangrenzende Landen, en gaven den Romeinse Veldheeren onder aanvoering van eenen *Battus* veel te doen; dan *Battus* wierd eindelyk gevangen, en naar *Romen* gevoerd; *Tiberius* ontving hem met deeze woorden: waarom hebt Gy als rebel, het bloed van zo veele Romeinen vergooten? de kloekmoedige *Battus* antwoorde; Dit is uwe schuld *Tiberius*! waarom onderdrukt gy de vrye Volken, en waarom hebt Gy uwe Krygsbenden niet aan schaapen, maar aan vernielende wolven toevertrouwd?

Dit 6 Hoofden der Republieken, dit 6 Vorsten van Europa! en uwe onmaatige belastingen, zyn de bronnen van alle Volksbewegingen.

De Minister by inschryving aan de Galg.

Als in *Frankryk*, op 't einde van de Regeering van Lodewyk de XV. *Meaupeon*, en *Aiquillon* aan 't hoofd van 't Ministerie waren, en door hunne vloekwaardige Directie den haat der Natie op zig geladen hadden, vroegde Koning, die alle publieke Casfen geplunderd vond, eens aan den Hertog *van Biron*, hoe het Doch wel best mogelyk zy, zulk een deficit te herstellen? *Biron* sloeg hier op den Koning voor, hem, zo hy zynen raad volgde, zonder kosten, op één éénigen dag, onder het gejuich van een verheugd, en van allen kanten t'zaam gevloeid Volk, drie Millioenen te willen bezorgen; deeze voorslag zette het hart van den om geld zo zeer verlegenen Koning in eene aangename beweging; hy bad den Hertog, zonder de minste vertraging, hem zulk een respectabel geheim te willen openbaaren; laat Sire! antwoorde *Biron*, in een uitgestrekt veld een hooge Galg oprichten, den minsten *Meaupeon* daar aan ophangen, en ieder aanschouwer een halve Louis d'Or betaalen; ik zoude slegt rekenen kunnen, als deeze speculatie: den Minister by inschryving te doen ophangen, niet meer als drie Millioenen opbrengen zoude; — tot schande voor zyne Regeering, en tot schaede voor

voor zyn Ryk, maakte Lodewyk de XV. zwaarigheid, om deze inschryving te openen.

Het Naberouw.

Men verhaald thans elkander, in Duitschland en elders, het volgende: De *Prins van Orange*, Nederlands Erffstadhouder *Willem* de V. volgde de ingevingen van slegte Ministers, hy bemoeide zig wenig met Staatszaaken, stelde vertrouwen in hun, die hem vleiden, bedroogen, en het Nederlandsche Volk tyrannizeerden, of een rad voor de oogen draiden: hier door verloor hy de liefde zyner beste Landgenooten, en was eindelyk by de aannadering der in 1787. uitgebannen of vervolgd, en uitgeweeken Bataaven, en de Fransche Auxiliaire Armée genoodzaakt, hals over kop met zyne familie en die hem volgen wilden, *den Haag* te ontvlugten, hy haaste zig dus, alles wat 'er van kostbaarheden en geld te zamen kon geraapt worden, naar *Scheveningen* in 21 Pinken te doen overbrengen; met de zynen aan boord van een dier Pinken zig bevindende, stond de Prins mistroostig, en naardenkend, een zyner met hem vluchtende Raadslieden vroeg hem, of zyn Hoogheid ook nog iets vergeten had, ja riep de Prins, boos wordende, ik heb vergeten U, en uws gelyken te doen ophangen, want had ik dit voor eenige jaaren gedaan, dan was ik nog de liefde myner Landgenoten, en aan 't hoofd hunner Regeering; — ingevolge

het Tractaat van *Luneville* was hem schaedeloosstelling beloofd, en *Buonaparte*, en *Alexander* de I. als bemiddelende Mogendheden, creëerden hem tot Bisfchop van *Fulda* enz.

De Vorstelyke Zakkeroller.

Een zeker Vorst, die zyn, buiten dien verarmd, Land nog steeds door belastingen plunderde, hadden eens eenige zynere vlijende Hovelingen een statue doen oprichten, die hem in levensgrootte verbeelden zoude; twee Boeren zagen dit beeld met opmerkzaamheid aan, en eindelyk vroeg de een den anderen, hoe het toch kwam, dat deeze Prins geen Handschoenen aan had, ó antwoorde de andere, hy heeft 'er geen noodig, want hy heeft altoos de handen in onzen Zak.

Vry- en Groot-moedigheid.

Als *Soliman* de II., ná de verovering van *Belgrado* 1521. naar *Constantinopolen* wederkeerde, zag hy eens by het aanbreken van den dag een Vrouw, die zig moeite gaf om door zyn Lyfwacht heen, en naar hem toe te dringen; — *Soliman* beval haar binnen te laten, zy deed een voetval, en sprak den Keizer aldus aan; uwe Soldaten Heer! hebben in deeze nacht myn huis geplunderd, waar zal ik nu een herberg vinden, en waar van zal ik myne twaalf kinderen voeden? de Sultan lachte en zeide; Gy moet dan ook in een zeer diepen

flaap

flaap gelegen hebben, dat gy niets van dit alles gewaar wierd — ja ik fliep, antwoorde de vrymoedige Vrouw, maar ik voedde de hoop! Heer! dat Gy voor my waaken zoud, want Vorsten zyn verplicht voor het behoud hunner onderdaanen te waaken: — dit fein, en rondborstig antwoord behaagde den grooten *Soliman*, hy liet haar 20 Goudstukken uitreiken, en beloofde haar Schaevergoeding, ja' hy verklaarde zelfs het Dorp, waarin deeze Vrouw woonde, eenige jaaren lang vry van alle belastingen. *Ancillon Hist. de Solim. Pag. 265.*

De meer groote koninglyke Misdaadiger.

Als *Jacob* de II. nog Hertog van *York* was, kwam hy eens op den inval den beroemden *Milton* te bezoeken, die zig door zyne verdediging van den Koningsmoord, als ook door zyn verlooren *Paradys*, in Europa zo algemeen beroemd gemaakt heeft, en in zyn hooge ouderdom zo ongelukkig was, zyn gezicht te verliezen; als zy nu eenigen tyd met elkanderen gesproken hadden, vroeg de Hertog dien Volksvriend: geloofd Gy dan niet, dat het verlies van uw gezicht een straf des hemels is, voor dat geen, het welk gy tegen myn Vader *Karel* den I. geschreeven hebt? zo, Uw Hoogheid, antwoorde de onsterfelyke *Milton*, geloven wilt, dat de ongevallen, die ons hier ontmoeten, een bewys der wraak des Hemels zy, wat denkt Gy dan wel van het noodlot van den Koning uw Vader? naar uwe grondbegin-

C 4

zels

zels moet Gods toorn veel heviger tegen hem, dan tegen my geweest zyn, want ik verloor *alleen myne oogen*, maar hy *zyn hoofd*.

By de Oude Constitutie vond men geen Domoiren in den Raad; een bewys hier van.

In den jaare 1794, had de Heer D... in eene niet min aanzienlyke Stad onzer Republiek eene intekening geopend, om 's weekelyks, ten voordeele der Armen, een Concert te geven, en had hier toe zyne kunstminnende Stadgenooten uitgenoodigd, by de eerste byeenkomst hield de weldaadige bevorderaar eene kleene redenvoering, die menschen- en vaderlandsliefde inboezemde, te vooren egter had hy eenige exemplaren, eenige italiaansche aria's inhoudende, in 8°. gedrukt, aan zyne vrienden rondgezonden, onder den titul stond: uit het italiaansch *Vry* vertaald; een Schepen der Stad, kreeg dit stuk onder 't oog, *Vry* vertaald!! dit woord kwam hem oproerig voor, hy liet aanstonds vergadering beleggen, en eischten, dat men den Heer D... crimineel dagvaarden zoude; de Præsident, per geluk, een verstandiger man, bracht hem welvoeglyk zyn onkunde onder het oog, en vertoonde hem, hoe belachelijk zig het Collegie van Schepenen door dusdanige dagvaarding maken zoude — het natuurlyk gevolg hier van was, dat onze bezorgde domme Schepen, zich zelve hier door by *Aristocraten*, en *Democraten* tot een voorwerp van spottery maakte.

De

De Prins Stokvisch.

Een jonge Prins, die de merkwaardigheden der oude Ryksstad *Nurenberg* even te vooren bezigtigd had, retourneerde van daar naar zyne Staaten in *Zwabenland*, onder weg was hy uit zyn reiskoets gesteegeen, om een weinig te wandelen, hier vond hy een boer, die in een langs den weg lopend klein riviertje vischte, de Prins vroeg hem, wat voor soort van vischen hy hier wel zo vangen kon — de boer zeide, baars, karper, een snoekje, en zo wat, vang je ook stokvischen, vroeg de Prins verder, neen zyn hoogheid! antwoorde de boer op 't oogenblik, de stokvischen — hier zag hy den Prins sterk in de oogen — komen van *Nurenberg*; beschaamd klom zyn hoogheid in zyn wagen, en heeft naderhand nooit anders als met de grootste voorzigtigheid, en dan nog bevreest met boeren gesproken.

De rondborstige bekentenis.

Eduard Stillingfleet, die, na dat hy eenige geestelyke ampten in Engeland bediend had, Hofcapelaan by *Karel den II.* wierd, hield men voor een der voortreffelykste Cansel redenaars zyner eeuw, dan, hoe groot, en uitgebreid ook zyn roem in 't vak van geestelyke welsprekenheid was, zo las hy egter alle zyne redenvoeringen, die hy ten hove van den Cansel uitsprak; eens vroeg hem *Karel den II.*, waarom hy dit deed — Sire! antwoorde de

C 5

Præ-

Prælaat, wanneer ik uw Majesteit en al de grooten des ryks by een vergaderd zien, dan overvalt my een soort van vreesachtigheid, die my noodzaakt, mynen voordragt voor te lezen. Doch, vervolgde hy, mag ik zo vry zyn Sire! U te vragen, waarom uwe Majesteit dit zelve in 't Parlement doet, daar gy toch, als Koning, tot onderdaanen spreekt? uwe rondborstige vraag, antwoorde de Koning verdiend een niet minder rondborstig antwoord, ik lees in 't parlement myn aanspraak van den troon, om dat ik het niet wagen durf myne onderdaanen, zo regelregt, onder de oogen te zien, want ik ben altoos bevreest; van schaamrood te worden, *om dat ik hun altyd, schoon met veel beleeftheid, geld afvorder.*

De goede Raad.

Philippus met den bynaam *de goede*, Hertog van *Bourgonje*, reisde zeer dikwils verkleed, en onder het strikfte *incognito* in zyne Staa-ten, om te hooren, wat de menschen van hem, en zyne regeering oordeelden; eens kwam hy in een herberg, alwaar eenige vreemdelingen met eenige zynere onderdaanen zig over verscheidene door hem gemaakte verbeteringen in zyn ryk onderhielden; by zyn vertrek gaf hy hun de volgende les: van Koningen, of Vorsten moet gy noch goed, noch kwaad spreken, want spreekt gy goed van hun, dan loopt gy gevaar van te liegen — spreekt gy kwaad van hun, zo steld gy u, buiten noodzaaklykheid,
nog

nog aan grooter gevaaren bloot. *Vives libr. I. de concord. et discord.*

In de Vrye Republieken heeft men thans andere middelen uitgedacht.

Arelin was, zo als bekend is, de grootste Satyren-Schryver zyner tyd; een ieder vreesde hem, ja! hy bracht het zelfs zo ver, dat hem de meeste Vorsten geschenken zonden, niet zo zeer om van hem gepreezen, als wel om van hem niet bespot te worden; Keizer *Karel de V.* was eens met een talryke Armée voor de kleene niet veel beduidende Stad *Tocade* gerukt, dan hy zag zig welhaast genoodzaakt, onverrigter zaak, te moeten retireeren; een zynere Generaals erinnerde hem, by deeze zo bespottelyke retraite, aan deezen voor de Vorsten zo gevaarlyken man; *Karel* haastte zig, hem zyn Portret aan een goude keten, en een goude Snuifdoos te zenden, en hem by deeze gelegenheid een zeer vleijend compliment te maken; *Arelin*, by wien dergelyke presenten geene zeldzaamheid was, en die van de opheffing van het beleg van *Tocade* reets eene nauwkeurige kennis droeg, zeide tot den edelman, die hem het voornoemde geschenk, in den naam des Keizers, overhandigde, terwyl hy Portret, en Snuifdoos in zyn hand wikte, en woog; *dit is waarachtig wat weinig voor zulk eene groote zothed. La vie et les bons mots de Santeuil.* Pag 47. 48.

Fre-

Frederik de II. en zyne Aapen.

Frederik de II. had in zyn jeugd een bijzondere liefhebbery voor Aapen, en gaf haar meest den naam van Hofraad, of ook wel van eenige Hovelingen, die hy niet wel lyden kon; eens had een deezer dieren, die hy het meeste lief had, zig verschoolen, de Prins, die het overal zocht, en nergens vond, geloofde eindelyk, dat hy in 't naaste vertrek zyn zoude, hy opende daarom de deur, en riep: Heer Hofraad! Heer Hofraad! wat duivel! waar ben je? een werkelyke Hofraad van den Koning zyn Vader, die toevallig in 't vertrek was, meende, dat de Prins hem riep, en kwam naar hem toe; *Frederik* merkte de dwaling hier, en riep verder, *komt maar! komt maar! het is doch hetzelfde.* *Portrait de Fred. le gr. p. Bourdois.*

Het recht van den sterksten.

Diogenes zag eens een armen burger, die in een tuin eenige appelen getoolen had, van eenige magistraaspezzoonen (dit was de gewoonte in *Athenen*) naar de gevangenis brengen; nauwelyks had *Diogenes* de oorzaak hier van vernomen, of hy riep tegen een zyner vrienden, ziet daar eens, daar brengen de groote de even een kleinen op.

Het Register der Zotten.

Een jonge Prins verraschte eens zyne beminde

de (eene jonge schoone Actrice) achter het scherm, om haar by het verkleeden de behulpzaame hand te bieden, met een boekje in de hand, welkers titul hy gaarne weten wilde; de jonge schoone verborg het boekje tusfchen haar boezem; dan — dit is juist de vesting niet, waar voor de heldenmoed van een verliefden Vorst zoon zo gemakkelyk zwicht. Intusfchen weerde de meid zig dapper; wat wild gy met dat boek, riep zy, het is een register der zotten; deeze aangegeven titul maakte onzen Prins nog nieuwsgieriger, hy bestormde haar dus nog meer — veroverde eindelyk het boek, en vond — eene *Genealogie* van zyn doorluchtig Huis.

Het Patriotsch Gebed, voor het behoud eener Constitutie.

Onder de Regering van den jongen *Dionisius* in *Siciliën*, wenschten alle onderdaanen, dat hy haast den geest mocht geven; zonderbaar genoeg was het, dat één eenige oude Vrouw voor het behoud van zyn leven bad; men vroeg haar, waarom dat zy eene uitzondering maakte, en welke reden zy doch hebben kon, om voor het leven van een Tyran te bidden, die een voorwerp van algemeenen haat was; ik doen dit, antwoorde de oude, enkel uit Vaderlandsliefde, want, toen ik jong was, bad ik om een spoedigen dood van den ouden *Dionisius*; dan zyn opvolgende Zoon is nog flegter, en de opvolger van deezen zal mogelyk nog al minder onze liefde waardig zyn.

De

De goede Raad oudvaderlyk uitgedrukt.

Men vind achter het Testament, het welk de Landgraaf *Philip van Hefen*, zynen Zoon naliet, eenige Politieke en Zedelyke lessen, volgens het gebruik van voormalige eeuwen; onder anderen wilde hy denzelven voor buitenlandschen invloed waarfchouwen, en bezigde hier toe de volgende merkwaardige woorden: Wacht u myn lieve Zoon! met *vreemde* en bevlytigd u fteets met *eigen Vaderlandfche Ofsen* te ploegen.

De Eertitels.

Het zoude werkelyk geene onaartige verzameling worden, wanneer iemand, volgens den wenk, die ons *Kotzebue* van den adel geeft, het ondernam, over de Titelzucht van Europa's Aristocraten, haaren oorspronk, uitgebreidheid en belachelykheid enz: eene, zeker zeer flichtelyke, Verhandeling te fchryven; in zekere Rykftad was het een verjaard gebruik den regerenden Burgermeester den Titel: *Uwe Wysheid* te geven, een Burger, die in gewichtige aangelegenheden die geene vertragung dulden konden, met den Burgermeester fpreken moest, en zo dikwils, als hy aan zyn huis kwam, denzelven niet 't huis vond, zag hem eindelyk 's avonds in een publiek huis; hy vervoegde zig oogenbliklyk by hem, en fprak hem dus aan: ik heb *Uwe Wysheid* den geheelen dag gezocht, maar nergens gevonden.
De

De minister zonder Voorbeeld.

In de Kerk van *St. Jean te Parys*, vind men een merkwaardig Graffchrift, in de volgende woorden uitgedrukt: hier rust de edele *Alain Veau*, die in de beheering der Finantiën, onder de Koningen *Frans den I*, *Hendrik de II*, *Frans de II*, en *Karel IX*, wegens zyn redelykheid en trouw, tot belooning den heerlyken naam verworven heeft, van Schatmeester zonder bedrog, en zonder voorbeeld; hy ftierf den 10 Juni 1575, de Familie, voegd myn Autheur 'er by, is uitgestorven. *élite de bons mots*, T. I. Amft. 1731. Pag. 120.

Het mislukte Werk.

Een lomp gevormde, en hier by hoogmoedige Man, ftelde zig eens den Koning van Pruiften *Frederick den II*. geduurig in den weg, om den Koning op zyn perzoon opmerkzaam te maken, deeze vroeg hem ook eindelyk? wie hy was? ik heb de eer, antwoorde de adelyke Zot, een van de eerfte adelyken te zyn, die uw Majesteit by de aanvaarding van hoogstdezelfs Regering te benoemen, de genade gehad heeft; — dan heb ik juist geen meesterftuk geleverd, repliceerde de Koning, en keerde hem den rug toe. *Bourdois*, Pag. 75.

Holbein ten Hove.

Hendrik de VIII. Koning van Engeland,
leer-

leerde op een Gastmaal, dat de Groot-Cancelier *Thomas Morus* gaf, den beroemden Schilder *Holbein* van *Augsburg* kennen, en nam hem aanstonds in zyn dienst; een Graaf uit een der voornaamste Huizen des Ryks wilde hem zien schilderen, de Konstenaar egter wilde zulks niet toestaan; de trotsche Brit, die zig verbeelde, dat voor zyn rang, en geldbeurs zig alle deuren openen moesten, bestormde met geweld zyn Vertrek, de moedige Schilder over deeze brutale behandeling verontwaardigd, aarzelde geen oogenblik, den Graaf met zyne burgerlyke armen te omvatten, en hem de trappen af te werpen; de Brit vloog naar den Koning om eene eclatante satisfactie te vorderen; de Konstenaar volgde hem, om, tot uitoeffening zyner kunst, de noodige bescherming te verzoeken; de Koning gaf den Graaf zyn ongenoegen te kennen, over zyne baldaadigheid, waar mede hy den vlyt van een verdienstelyk Konstenaar getoord had, dan deeze, daar hy zig in de verwachting van zig op den Schilder te wreken, bedroogen zag, gried in zulk een woede, dat de Koning alles aanwende, om hem tot bedaardheid te brengen; eindelyk riep *Hendrik* de VIII. verdrietig. Graaf! zo gy U aan den Schilder vergrypt, dan zult gy het met uw leven boeren, want gy zult weten, dat ik uit zeven boeren, op dit oogenblik, zeven Graven, zo als gy zyt, maken kan, maar uit zeven Graven, zo als gy zyt, kan ik geen eenen *Holbein* scheppen.

De

De gestrafte adelyke Trotsheid

De jonge Graaf *de Vergennes* bevond zig eens met zyn Gouverneur op een Bal, het gezelschap was met adelyken en Burgers vermengd; de gouverneur, een Man van veel verdiensten, en die alom bemind was, verzocht een jonge Barones ten dans; — dan juist op 't oogenblik, dat men beginnen zoude, vroeg de Dame, met wie, dat zy dan de eer wel had om te dansen, met den Gouverneur van den jonge Graaf *De Vergennes*, antwoorde deeze, zo is uwe zeker een Burger? vervolgde de Barones; om u te dienen, repliceerde de Gouverneur, die ben ik; hier trok de hoogmoedige haar neusje op, en zeide op een verstaanbaare bitze toon, terwyl zy haare hand introk, dan vraag ik excus, myn Mama heeft my verboden met Burgers te dansen; de hier door beleedigde Gouverneur sloop met schaamte weg, en uit het gezelschap in de vrye lucht; welhaast zocht de jonge Graaf hem op, en vroeg hem naar de reden zyner zichtbaare onvrede; deeze wierd hem ontdekt, — treed binnen! beste Vriend! zeide *de Vergennes*, treed binnen! ik zal u op 't oogenblik, onder 't oog van 't geheele gezelschap, voldoening geven — binnen getreden, begaf hy zig aanstonds naar de Barones, verzocht en voerde dezelve ten dans, en ook juist hier, toen de dans begon, vroeg hy dezelve, met wie hy de eer had te dansen, met de Barones van B. . . . was het antwoord, O dan verzoek ik excus, riep de

D

Graaf

Graaf, haaren voorigen toon, en acties naarmakende, terwyl hy haare hand verachtelyk los liet, myn Mama heeft my bevoolen met geene Baronnesen te dansen, maar wel met Gravinnen, of braave en verstandige Burger Meisjes: — de Baronnes verdween met geverfde kaaken, en een ieder lachte; hy leide ook werkelyk op 't oogenblik een Burgermeisje in de ry, en had het genoeg te bemerken, dat de voldoening, die hy hier door aan zyn braaven Gouverneur gaf, de goedkeuring van het grootste en verstandigste gedeelte van 't gezelschap wegdroeg.

De Finantiële Kaarsfensnuiten.

Ik was eens op een avond te H... by P. van E... (verhaalde my een Vriend) die my communiceerde, dat hy dien avond een vriendschappelyk bezoek van een Lid van de Finantiële Commissie te wachten had; den eiginzinnigen, langdraadigen, en zoms maar half 't huis zynde van E... was ik iets schuldig, en resolveerde dus, hem by deeze gelegenheid te betaalen; ons gesprek viel nu op het Lid der Commissie, ik zeide hem particulier te kennen, en beschreef hem als een braaf, en zeer kundig man; doch voegde 'er by, dat het doch iets opmerkenswaardig was, dat zomtyds de grootste geleerden voor beuzelingen een zwak hebben, by voorbeeld, vervolgde ik, deezen geleerden man kan men byna geen grooter genoeg geven, als dat men hem de kaarsfen laat

laat snuiten; dit is één, hoe kinderachtig ook, van 's mans aangenaamste bezigheden; van E... nam deeze verzekering voor waarheid aan, en antwoorde, wel nu, dan kan hy van avond hier te regt komen; als kort hier op de Finantier verscheen, en van E... de kaarsfen niet snoot, moest onze goede heer, wilde hy niet in 't duister zitten, wel zo gediensstig worden, van dezelve te snuiten; na dit werk mogelyk meer, als 20 maal verricht te hebben, nam hy afscheid; van E... geleide hem met de kaars in de eene, en de snuiten in de andere hand naar de huisdeur, en vroeg hier nogmaals met eene kleene verbuiging: gelieft myn Heer nog eens te snuiten? wel neen! antwoorde deeze, ik ben Lid van de Finantiële Commissie, maar geen nationaale kaarsfensnuiten; en vertrok in dien toestand, waarin men zig bevind, als men niet weet, of men lachen zal, of boos worden. Van E... ontdekte nu, dat hy bedroogen was, en myn vriend pakte zyn biezen door een achterdeur.

Abraham als Schutter.

Een aardig Nonnetje verzocht eens den schilder *Wierot*, dat hy voor haar het Tafereel, waarin *Abraham* zyn zoon *Izak* offeren zoude, en de Engel hem den opgeheven arm vast houd, schilderen wilde — *Wierot* voldeed hier aan, doch met deeze kleene, en de zaak juist niet uit haar verband rukkende verandering; hy schilderde naamlyk *Abraham*, in plaats van

met een offermes voorzien, met een snaphaan in de handen op *Izak* aanleggende, en op het punt van los te branden, en den engel van boven hem — met een aardig boogje en . . . piffende op de Pan.

De Dooven met gezonde Oiren.

Dezelve schilder *Wierot* wierd eens, van eene andere Non, met zyn Vrouw op een tas thee gebeden; *Wierot* excuſeerde zig, en wat zyn vrouw betrof, zeide hy, dit zoude ook niet wel lukken, omdat dezelve zo doof was, dat zy geen woord bynaar hooren kon; dat is zeer ongelukkig, antwoorde de Non, maar ik bid u, laat ze toch maar komen, ik zal hart genoeg ſpreken; eindelyk, hy beloofde het zyne vrouw te zullen voorſlaan; 't huis gekomen communiqueerde hy haar het afgebeden bezoek van de geestelyke zuster, maar wat zult gy 'er doen? kind! vervolgde hy, dat mensch is zo doof, als een kwartel, en zal ze een woord verſtaan, dan diend men uit volle kracht te ſchreeuwen, intuſſchen heeft ze u zo vriendelyk verzocht, dat gy my plaizieren zult, aan haar verzoek te voldoen; de volgende middag ging de goede vrouw naar het Klooster, en zo dra als zy de Non zag, begonnen van weerskanten de ſchreeuwenſte complimenten, *Dienaresſe, eerwaarde Zuster!* riep de Vrouw, *Dag juffrouw WIEROT*, ſchreeuwde de Non, *hoe vaart Uwe? — om U te dienen, Uwe ook wel?* en zo voords; dus ſchreeuwden zy, tot ſchor

ſchorwordens toe, een geruimen tyd, tegen elkanderen voort, als eindelyk de goedhoorende Non uitriep: *ik ben niet doof juffrouw!*, *Gy hoeft, tegen my, zo hart niet te ſchreeuwen;* — wel ik ook niet, antwoorde de andere, en nu ontdekten zy beiden, dat zy door den vrolyken *Wierot* gefopt waren.

De Koning de Harten.

Hoe ongepast, en gevaarlyk het is, wanneer Predicanten met verſtrooing den Kanzel betreden, of door het een of ander voorval ligt verſtrooid raken, hetwelk dikwils tot tweeduidigheden aanleiding geven kan, blykt uit het volgende: een geestelyke wilde in zyn gebed de woorden zeggen: *Gy die de harten der Koningen in uwe handen hebt*, verſprak zig, en zeide: *Gy die den Koning der harten in uwe handen hebt.*

De gepromoveerde Moordenaar.

Een ſchilder, die juist niet veel geleerd had, had het verdriet, dat geene van zyne ſtukken de goedkeuring van konſtkenners wegdroegen; hy beſloot dus het Penceel vaarwel te zeggen; in de medecynen te ſtudeeren, en een Doctor te worden; als eens een zyner vrienden hem naar de reden van deeze verandering vroeg, antwoorde hy, ik kon niets in de wereld beter kiezen, als de Artzenykunde; want maak ik nu *fouten*, dan worden ze *begraven.*

Ruim Baan, Ruim Baan!

Een groote, zwaarlyvige, welgemeste Dominée, had eens een zyner vrienden buiten de stad bezocht; by een glas wyn, en een focratisch discours, was de tyd vry spoediger, als naar gewoonte, vervlogen; naar huis keerende, hoorde hy de poort klok luiden, en vroeg daarom aan een boer, die hem ontmoette, of hy nog wel in de poort kon komen, hu! antwoorde de boer, waarom zou je niet in de poort kunnen komen, daar kan immers wel een heele hooiwagen door.

Het Hoogmoedig Stoeppie.

A. een arme Poppegek, die altoos met een dubbeltjes spiegeltje in zyn zak, en zeer dikwils in de hand loopt, komt nergens, waar hy een grooter spiegel vind, of hy staat 'er voor, bekykt zig, en lacht; deeze, door het fortuin mishandelde, en door de natuur niet zeer begunstigde, doch hoogmoedige man, kocht eens een paar handschoenen, en om te zien, of ze hem wel pastte; ging hy voor de spiegel staan.

De overtollige Raad.

Neemd, zeide eens een Artz tegen een zieken, die de derdendaagsche koorts had, een schyfje citroen in uw mond, om den dorst te stillen; verdryft gy de koorts maar, antwoorde

de de zieke, om den dorst te stillen, daar zal ik dan zelfs wel voor zorgen.

Als denzelven zieken eens, by eene andere ziekte, geordonneerd wierd, om wyn met water vermengd te drinken, zeide hy, dat kan ik onmogelyk verdragen, maar mag ik dan niet eerst den wyn, en dan oogenbliklyk daarna het water drinken? de Doctor permitteerde hem dit, en hy nam eene goede portie wyn binnen, doch als men hem aanstonds daarop het water toereikte, riep hy, neen ik heb geen dorst meer.

De weemoedige Vrouw.

Een jonge man was doodelyk gewond, en wierd van zyne vrienden naar huis gedragen; zyne vrouw zag hem in deezen beklagenswaardigen toestand, en weende bitter; hebt gy geene stukken oud linnen? vroeg haar de chirurgyn, ach! riep de weemoedige vrouw, God gaf, dat hy zo veel wonden had, als ik stukken oud linnen.

Men moet zynen man kennen.

Uit uw redeneeren kan men opmaken, dat Gy niet veel verstand bezit, zeide eens een Heer tegen een ander; ik moet immers zo spreken, antwoorde deeze, dat gy het verstaan kund.

Het Winterkoningje.

Een Titul-Prins, die zeer weinig land bezat, vroeg eens by Karel den V. audientie, en deeze wilde hem dezelve niet verleenen, Zyn Majesteit! zeide hier op zyn Hofnar, 't is gevaarlyk den Prins de gevraagde audientie te ontzeggen, hoe ligt kan zyn Hoogheid boos worden, zyn Land en Volk in een korf pakken, en in een ander gebied overdragen?

Dit kon wel waarheid wezen.

Het was voor deezen styl, en is het, uit zotte nedrigheid, by zommige ouderwetsche Geestelyke nog, dat zy, wanneer zy brieven schryven, onder hunne handtekening zetten: *Onwaardige Dienaar des heiligen Woords*: in diervoegen schreef eens een Prædicant aan een Koopman, die hem dan ook antwoorde, zonder hem iets van zyne titulatuur te onthouden, en op 't adres zette; *Den Heer N: N: Onwaardige Dienaar des Heiligen Woords te O.*

Tegenwoordigheid van Geest.

Men verhaald, dat by een Gevecht by *Mantua*, *Buonaparte* een Paard onder 't lyf wierd doodgeschooten, en dat hy bynaar op dat zelve oogenblik, met eene buitengewoone vaardigheid, op een ander sprong, zeggende: ik geloof, dat de Vyand zien wil, of ik ook voltigeren kan.

De

De Historiën der Dieven.

Men diverteerde zig eens by tourbeurten in een aanzienlyk Gezelschap, met allerhande korte vertellingen van Rovers en gróote Dieven, als de beurt aan *Voltaire* kwam, begon hy dus: 'Er was eens, myne heeren en dames! *een Hoofilgaarder*: — het overige ben ik waarlyk vergeten.

De geaccordeerde Geestelyke verzoeken.

Een zeker Bisshop, die zyne onderhoorige Geestelykheid, met eene buitengewoone gestrengheid, behandelde, en die zyn gezach zelfs tot kleenighedens uitstrekke, ontving eens twee Verzoekschriften van twee Geestelyken zyner diœcees; de eene verzocht, om een Paruik te mogen dragen, en de andere, om een Keukenmeid te mogen houden; beiden verzoeken wierden geaccordeerd, doch onder zekere clausulen; dan per abuis wierden de Requesten verwisfeld, en het een voor 't ander genomen, zo dat hy, die om een Keukemeid te mogen houden, verzocht had, volgende Resolutie bekwam: *Gy kund 'er U eene aanleggen, — maar een zwarte*: en de andere, die de vryheid, tot het dragen van een Paruik, verzocht had, kreeg ten antwoord: *Gy kund 'er een hebben, maar zy moet ten minsten 40 jaar oud zyn.*

D 5

Doi-

Dolgewordene Profa.

Een flegte Dichter overreikte eens een zeer verftandig man, in een aanzienlyk gezelfchap, een Gedicht. Toen dezelve het inzag, zo vroeg hem een ander Heer: wat leest uwe daar? *Dolgeworden Profa*, was het antwoord.

Dit veranderde de Zaak.

De beroemde Cardinaal *Camus*, gaf eens een ernftig bevel aan de Dames te *Grenoble*, van op geene publieke plaatsfen met ontblooten boezem te verfchynen, Dan, — dit verbod ten trotsch — trof hy in een gezelfchap eene Dame aan, die haare borsten ontbloot had; *Camus* zag haar eenige tyd met bizonde- re opmerking aan, en daar hy dezelve alles behalven fchoon, en haaren boezem zwart en mager vond, zo zeide hy koudbloedig, zig tot de andere dames keerende: *by zulke omftandigheden*, heb ik het niet verboden.

Het Notariëel Verwyt.

Een Man, die zyn Neef, op een gefchikte manier, verwyten wilde, dat hy hem een zilvere Lepel gefto- len had, liet in zyn Testament het volgende plaatzen: ik legateere aan myn Neef N. elf zilvere Lepels, hy weet wel, waarom ik hem den twaalfden ook niet vermaak.

Men

Men fweert zo ligt niet:

In *Londen* ftierf een oude, nooit gehuwd geweest zynde Dame; in haar Testament had zy bevoolen, dat 10 Juffrouwen van 20 jaaren oud, haar lyk naar de Begrasplaats dragen zoude; voor deezen dienst had zy eene aanzienelyke fom gelegateerd, doch te vooren moesten de Juffers gerechtelyk fweeren, dat zy nog maagden waren; negen van de 10 begunftigde zwoeren werkelyk, maar de tiende maakte eenige zwarigheid, terwyl zy verze- kerde, dat haar geweeten het niet toeliet, om wegens zulk eene *kleinigheid* een eed af te leggen.

Een halve Roos.

Een reeds wat bejaarde Dame, die vry zedig en vroom leven wilde, kon egter de mode, en manier der groote wereld, zo niet maar geheel, waarwel zeggen, om haar geweten te bevryden, verzocht zy den thans overledenen Bifchop van *Amiens*, om de vergunning van zig te mogen blanketten; ik permitteer het u, antwoorde de Bifchop, doch maar alleen op eene Wang.

Met Meel overlaaden.

Een zeker Fransch Generaal, wiens naam men hier niet noemen zal, om dat hy werkelyk eenige verdienften heeft, verfchool zig eens

eens, geduurende een vry ernstig gevecht met de keizerlyke, in een koornmolen, de onder hem dienende Chef de Brigade commandeerde, en won de Battaille; na verloop van eenigen tyd bevond de laatste zig in een gezelschap; hier wierd onder anderen gezegd, dat zyn Generaal zig, by die gelegenheid, met roem overladen had, neen riep de Chef de Brigade, met meel.

De vermaarde Dienst van Gewicht.

Een ieverig Proteftant vermeende den Onderkoning van *Ierland*, Lord *Chesterfield*, een' gewichtigen dienst te doen, dat hy hem kennis gaf, dat zyn Koutzier, geen Gereformeerde, maar een Roomschegezinde was, en dat hy heimelyk, en verkleed den Roomschen Godsdienst bywoonde; wel nu, antwoorde *Chesterfield*, ik dank u voor dat bericht, dan moet ik oppassen, dat hy my niet naar de Roomsche, in plaats van naar de Gereformeerde Kerk ryd.

Zien en niet gelooven.

De Abt *Regnier* vorderde eens, by eene bizondeere gelegenheid, als Secretaris der Academie te *Parys*, eene Collecte van een Louis d'Or van ieder Lid der Vergadering; hy verzamelde dezelve rondgaande in zyn hoed; de Abt, die niet gezien had, dat de Præsident *Rofas*, een buitengewoon gierig man, iets in den

den hoed geworpen had, kwam met denzelven voor de tweedemaal by hem, *Rofas* verzekerde, dat hy het zyne gegeven had; ik geloof het, antwoorde de Abt, maar ik heb het niet gezien — en ik, zeide de Heer van *Fontenelle*, die naast hem zat, ik heb het gezien, maar ik geloof het niet.

De Scherpschutter.

Een ongeschikte Schutter spande zyn Boog, om naar de schyf te schieten, op 't oogenblik trad *Diogenes* voor de schyf; men schrikte en riep hem toe, plaats te maken, neen! riep *Diogenes*, ik ben juist daarom hier gaan staan, om zeker te zyn.

Het gevaar in 't Huwelyk.

Men toonde den Lord *Bukingham*, die een eerste kenner van schilderyen is, de zeven Sacramenten, door *Rubens* geschildert; hy vond aan het stuk, dat het huwelyk voorstelde, veel te berispen; men ziet doch wel, zeide hy tegen een naast hem staande vriend, dat het bezwaarlyk valt, een goed huwelyk te vinden, zelfs in schildery vind men het zo zelden.

Waar vind men ze by elkanderen?

Een zekere Heer zag eens in een gerechtskamer de Gerechtigheid, en Menschenliefe, levensgrootte, en zeer schoon geschilderd, voor
de

de schoorsteen geplaatst, die elkanderen met geestdrift scheenen te kussen; ziet daar, zeide hy tot een zyner vrienden, hoe natuurlyk, hoe warm kussen zig deeze, 't is, geloof ik, om afscheid te nemen, en elkanderen nooit weder te zien.

De mismaaakte Monarchen.

Tamerlan, de veroveraar van *Asiën*, bemagtigde door zyne dapperheid *Husjin's* troon, wierp zig aan 't hoofd der Tartaaren, en bracht *Asyriën* en de nabuurige Landen onder zyne heerschappy; hy veroverde het oude *Persjën*, trok naar *Indiën*, beheerschte de inwooners van dat land, en nam *Dahli* hunne hoofdstad stormender hand in; dan, te midden van alle deeze zegepraalen, eerbiedigde hy het recht der volken; voor dat hy den beroemden *Bajazeth* den oorlog verklaarde, liet hy hem door Gezanten bidden, dat hy de afgezette, en mishandelde Muzelmansche Prinzen gerechtigheid zoude doen geworden; dewyl *Bajazeth* egter deeze voldoening van de hand wees, zo trok *Tamerlan*, aan 't hoofd eener ontzachelyke Armée, tegen hem op, en leverde hem een hoofdgevecht, tusfchen *Ancyra* en *Casaria*, waarin zig de overwinning, na dat dezelve eenigen tyd, onder stroomen van bloed, twyfelachtig geweest was, eindelyk voor *Tamerlan* verklaarde; *Bajazeth* zocht zyne redding in de vlugt, wierd egter door den vervolgenden Vyand omringt, en gevangen genomen; men

men bracht hem hier op in Triumph by zynen overwinnaar; *Tamerlan* hegte eenige oogeblikken, met bizondere opmerking, zyne oogen op hem, en kon zig niet onthouden, van een weinig te lachen; (:men bemerk hier voor af, dat *Tamerlan* een kreupel was:) Een grootmoedig hart, zeide hier op de Ottomansche Monarch, voegt het niet; met een ongelukkigen te spotten: — ik spot, repliceerde *Tamerlan*, niet over uw ongeluk, maar ik lach, om dat het wispeltuurig Fortuin de heerschappy der wereld, tusfchen een éénoogigen, zo als gy zyt, en een kreupelen, zo als ik ben, gedeeld had.

Lucht-Kasteelen.

Op welke manier zal men dan in de door u ontdekte nieuwe wereld (: de Maan:) komen, vroeg de Hertogin van *Newcastle*, (:die Schryfter van verscheiden Toneelstukken, en Romans is:) aan den Bisfchop *Witkings*, daar de reis vry lang duuren zal, en men onder weg geen Herbergen vind? ó Mevrouw! antwoorde de Bisfchop, voor U is die reis gemakkellyk te ondernemen, want het kan u, daar gy zo veel Kasteelen in de lucht gebouwd hebt, aan geen Logementen ontbreken.

De Keizer een Smit.

Czar Peter de I., de bevorderaar van nuttige Wetenschappen, die de Fabrieken en andere Werk-

Werkplaatzen vlytig bezocht, den Werkman steeds ondersteuning beloofde, en met moed en lust tot werken bezielde, kwam dikwils in 't Yzerfabrick te *Isfia*, 90 worsten van *Moskau*, terwyl hy zig aldaar 4 weeken ophield, om het martiale water te gebruiken, hier besteede hy den tyd, die hy van de bezorging zyner dagelyksche staatsaangelegenheden over had, met niet alleen alles zorgvuldig te onderzoeken, en zelfs te leeren, maar ook by het smelten en smeden, zelfs handen aan 't werk te leggen; bizonder beviel hem het staven smeden; de dag voor zyn vertrek, besloot hy met werken door te brengen, zyne hovelingen, bestaande uit Vorsten en andere adelyken van den eersten rang, moesten hem behulpzaam zyn; de eene moest steenkoolen aandragen, de andere yzer, een derde den blaasbalk trekken en de overige ander werk, naast zyn Majesteit, verrichten; kort! hy bewerkte dien dag 18 Pud (: het pud tegen 40 ponden:) en ieder staf bestempelde hy met zyn merk; hier na begaf hy zig naar den eigenaar van 't Fabrick den Heer *Werner Muller* te *Moskau*, prees de schoone inrichting van zyn Fabrick, en vroeg, hoe veel een Werkman, by 't stuk werkende, voor een pud gesmeed staf-yzer verdiende? drie *Copeken*, of een *Altin*, antwoorde *Muller*, nu goed, vervolgde de Keizer, zo heb ik 18 *altinen* verdiend; *Muller* ging oogenbliklyk en haalde 18 ducaten, en bracht ze den Keizer, met de woorden: dat men zulk een werkman als zyn Majesteit, niet wel minder als een du-

ducaat per pud betaalen kon, *Peter de Groote* egter wilde dezelve niet aannemen, zeggende, dat hem niet meer toekwam, als een ander Werkman; *Muller* voldeed hier aan; nu, zeide de Keizer, hier voor zal ik een paar Schoenen gaan kopen, die ik juist hoog noodig heb, en toonde hem zyn al eens gezoalde Schoenen, die uit de naad geborsten waren; hy ging ook werkelyk naar een Schoenmaker, en kocht 'er een paar, die hy by bizondere feestvieringen droeg, en dikwils den grooten des Ryks vertoonde, met byvoeging: ziet! deeze Schoenen heb ik zelfs met hart werken verdiend.

De Koninglyke Huishouder.

Lodewyk de XII. wierd van zyn Hovelingen van gierigheid beschuldigd, zy verzochten dus den Acteur, die den Koning op 't Toncel verbeelde, dat hy eenen met goud gevulde beker naar den mond voeren zoude, als of hy drinken wilde; *Lodewyk* merkte de satyre en zeide: het is beter, dat myne Hovelingen my van *gierigheid beschuldigen*, als dat myn Volk over *myne verquisting weend*.

De gewoonlyke loop der dingen.

Een Boer ging naar den Schout en zeide: myn Heer! myne koei heeft de uwe zo gestooten, dat ze gestorven is, dan moet gy ze my betaalen, antwoorde de Schout, neen! ik

E

ver-

versprak me, vervolgde de Boer, uwe koei heeft de myne zo gestooten, dat ze gestorven is; dat is wat anders, was het antwoord, het doet my leed, maar gy kund ligt denken, dat ik het haar niet bevoolen heb.

De revolteerende Deensche Adel.

Een adelyke Dame, in *Copenhagen*, zond haare Kamenier naar de Kerk, om te hooren, wat de Dominée preekte; by haare teruchkomst verhaalde dezelve, dat de Prædicant allerliefst gepreekt had; hy had onder anderen gezegd, dat in den hemel alles geheel anders, als op deeze wereld toeging, dat aldaar de knegt zo veel, als zyn Heer, en de Meid zo hoog, als haare Meesteresse in aanzien was; de Dame lachte spottend, en zeide: wat zig die Paap wel inbeelden mag, meend die domoïr dan, dat de Deensche Adel dulden zal, dat knegt en meid, zo veel als heer, en meesteresse gelden zouden?

Die moet een goed gebit gehad hebben.

Als *Eduard*, Koning van *Engeland*, eens kiespyn had, beval hy, dat men de tanden van de heilige *Apollonia* by één zamelen, en hem als een geestelyk probaat middel voor de kiespyn brengen zoude, doch toen dezelve bynaar alle by een verzameld waren, vond men 'er zo veel in *Engeland*, dat men 'er geheele Vaten mede vullen kon.

Een

Een wys Man bedrogen.

Een ieder, die den *Catalogue raisonné* der fransche Mesfaline gelezen heeft, zal zig nog wel erinneren aan de afwisselende minnaryen der vermaarde Marquifin van *Chatelet*; deeze Dame hield het voor eene vermeerdering van haaren roem, dat zy den grooten *Voltaire* zelfs op de lyst van haare veroveringen plaatsen kon; doch zy ondervond wel haast, dat die groote man, onder haare andere Minnaars, maar een honorair lid was, en zocht zig derhalven in de armen van den welgespierden *Abbé Macarly* ichaedeloos te stellen; *Macarly* was een Ierlander, die weinig jaaren daarna naar *Constantinopolen* ging en Mufelman wierd; intusschen bleef *Voltaire*, ten minsten naar oogenschyn, nog eenigen tyd de Ridder der Marquifin, tot dat zy hem eindelyk geheel zyne demissie gaf, om voor den Heer *de St. Lambert*, die, by deezen met genoegen aangemen dienst, niemand nevens zig dulden wilde, plaats te maaken; *Lambert* bleefalzo — ten minste hy verbeelde het zig — de alléén begunstigde der verliefde Schoone, doch kort hier op beviel de Marquifin, en stierf de executeuren beslooten haare Meubilen in publieke Veiling te brengen; nauwelyks had *Voltaire* dit vernomen, als het hem inviel, dat hy haar eens een goude Tabatiere present gedaan had, waar in zyn portait zeer konstig, onder een geheimen dekzel, verborgen was; uit eene, mogelyk verkeerde, delicatesse, verzogt hy een zyner vrienden,

E 2

den, die Doos in te kopen, dezelve mogt ook kosten, wat ze wilde; de drift, waarmede de onervaaren koper bood, veroorzaakte, dat anderen 'er eene geheime waarde in vermoeden, en steeds hooger booden, tot dat eindelyk Voltairens vriend dezelve, voor een enorme hooge prys, kocht; nauwelyks had *Voltaire* de Doos in handen, als hy den geheimen dekzel liet openspringen, om het portrait te zien — het portrait verscheen, — maar tot zyn grootste verdriet zag hy, in plaats van zyn eigen geliefkoost beeld, dat van den Heer *de St. Lambert*, zyn begunstigde medeminnaar.

De wellevende Echo.

In een gezelschap sprak men eens over een wonderbaare echo, die eenige woorden, zes tot zevenmaal herhaalde, dat is niets, zeide een ander, by my te land zyn 'er geheel andere Echo's, als men daar by voorbeeld roept: hoe vaar je, dan hoord men duidelyk antwoorden: om u te dienen.

De gevaarlyke Winst.

De Acteur *Clairval*, by de italiaansche Opera te *Parys*, stond zeer hoog in de gunst van een Dame van gewicht; dan haar echtgenoot ontdekke dit, en wierd woedend; wat zal ik nu doen? vroeg *Clairval* aan een zyner collega's, de man dreigd my met 100 stokslagen, zo ik een voet in zyn huis zet, en de vrouw schryft my,

my, dat zy my 100 stokslagen zal doen toetellen, zo ik niet by haar kom — de vrouw gehoorzamen, antwoorde deeze, want daar is altoos 100 percent by gewonnen.

Wat betekend de Geboorte?

De Vader van den grooten redenaar *Flequier* was een Kaarsfenmaaker; een Prælaat ten Hove, hoogmoedig op zyne geboorte, liet het den waardigen *Flequier*, toen Bischop van *Nismes*, merken, dat de sprong uit een kaarsfenwinkel op een Bischoplyken troon iets bewonderenswaardigs was; *Flequier* fluisterden zynen hoogwaardigen Collega koudbloedig in 't oir: *by deeze manier van denken, zoud GY THANS, in myne plaats gebooren, niets anders, als een kaarsfenmaaker zyn.*

Broederlyke Liefde.

Een Hollander kwam uit de Oost, met een byeengezameld vermogen van circa drie milliöonen; aan land gestapt was zyn eerste werk, zig naar het leven en toestand van zyn eenige tetruch gelatene zuster te informeeren, hy vond dezelve nog, als by zyn vertrek, dienende by een Makelaar; de zuster verheugde zig niet weinig over de aankomst van haar ryken broeder, en deeze vreugde beloonde de broeder met een præsent van twee ducaaten, met byvoeging zyner broederlyke vermaaning, van toch voor al getrouw, en eerlyk te dienen.

Is deeze beleefdheid een gewoone trek,
van kiezetrekkers, of van kiespyn
hebbende Geestelyken?

Een zeker Dorpspastoor, die waarschyntlyk in oneenigheid met de heilige *Apollonia* leefde, had eens kiespyn; hy zond zyn Koster met een rytuig naar A. om den in dit vak kundigen, en volgens de Couranten alom in de Bataafsche Republiek geadmitteerden, en wegens zyne *habilité* zo beroemden L. J. te haalen; de operateur verscheen, en haalde de kies; de Pastoor vroeg hem hoe veel hy hem voor zyne reis, voor zyne konst, en moete debet was; dit stel ik in uwe beleefdheid, was het, zo men verneemd, *gewoontlyk* antwoord van L. J. by *fatzoenelyke* lieden; de Pastoor van de pyn bevryd, ging naar zyn studeerkamer, en kwam teruch, in eene buitengewoone vlaag van gulheid, met een zilvere præfenteerblad, waar op hy 2 nieuwe guldens, 2 oude ducatonnen, 2 enkele, 2 dubbelde ducaten, 2 halve, en 2 heele goude ryders gedeponcerd had, en zeide tegen den operateur, hem het blad in handen gevende, ziet daar! neem nu naar UWE beleefdheid — onze Dentifex, die *in zulke gevallen* niet gek is, streek al het goud en zilver, wat op 't blad was, in zyn zak, en gaf met een kleene verbuiging dat geene, het welk hy welstaanshalve niet houden mogt, naamlyk het præfenteerblad, teruch, en de Pastoor, zegd men, betreurde zyn kies, zyne beleefdheid, en dat hy met de heilige *Apollonia* in onmin leefde. Zo.

Zomer en Winter-Providie.

Een Grootspreker kreeg eens, by zekere gelegenheid, een duchtig pak slagen, die hy ook geduldig aannam; dan kort hier na ontmoette hy een Dichter, die een zeer bytend *epigramma* op hem gemaakt had, myn Heer! riep de eerste, ik verzeker u, dat ik u, binnen kort, een partytje stoklagen geven zal, ja! gy hebt goed geven, antwoorde de Dichter, daar gy drie dagen geleeden, een aanzienlyken voorraad hebt opgedaan.

Dat vult de Pot niet.

Een bejaard Burger ging eens naar de Markt, om een vette Os te kopen, de goede man was gewoon by zyn werk zig van een bril, die zeer vergrootte, te bedienen, en deeze gebruikte hy ook hier by het bezichtigen, en kopen van een Os, doch als hy 'er mede naar huis kwam, liep zyn vrouw hem te gemoed, en riep myn God! Man! daar heb je immers een Pink gekocht, een Pink, antwoorde de man, ben je gek? doch hy bespcurde eindelyk, dat zyn bril hem bedrogen had.

Lotto.

De verderfelyke Speelzucht, die in alle classen der menschen heerscht, en onnoemelyke zothedens, en een eigen soort van byge-
loof

loof aankweekt , had zig eens van het brein van twee ryke Dames meester gemaakt , die nu byna van niets anders , als van Nommers in 't lotto spel droomde , of dezelve ook wel van kinderen , bedelaars en honden trekken lieten ; eens kreegen zy den inval , om naar het gekkenhuis te ryden , en , door den een of anderen zinneloozen , eenige nommers te laten uitzoeken ; een deezer ongelukkige trok , zo als men hem gezegd had , vyf papiertjes , waarop de Nommers geschreeven stonden , rolde dezelve op , stak het een na het ander in zyn mond , en flokte ze naar beneden , Zie zo ! juffers ! zeide hy vervolgens , als het u nu beleeft , dan kund gy morgen weerkomen , dan twyfel ik niet , of ze zullen wel uitgekomen zyn. — De Dames voelden , dat de ongelukkige voor dit maal meer verstand had , dan zy zelve.

De omgedraide Patriot.

Een yverig Patriot, (: een Makelaar :) vond goed , na de omwenteling van 1787 , den mantel naar den wind te hangen ; de beruchte acte van berouw te tekenen , en Prins *Willem den V.* hulde en trouw te zweeren ; kort hier na trouwde hy , en wandelde met zyn Echtgenootte voorby een Boekenwinkel ; daar gaat , riep de Boekverkoper , de Makelaar met zyne *Gronden en motiven onder den arm* , die hem noopten , de acte van berouw te tekenen.

Hoe

Het accoord in Twist.

Een Man , die zyne Vrouw alle dagen sloeg , had eens gasten , daar men nu ter Tafel gaan zoude , en de vrouw de slagen gewoon was , en zeker berekenen kon , vroeg zy zeer be daard , in tegenwoordigheid van 't gezelschap , hoe is het heden kind ! kryg ik voor , of na den eeten slaag — de man schaamde zich , en , men zegd , dat hy haar daarna nooit meer geslagen heeft.

Een Profesfor in de Gierigheid.

Een Man , die wel Profesfor in de gierigheid mag geintituleerd worden , verhong zig , om dat hy voor een aanzienlyke som bezwendeld was ; zyn knegt ontdekte dit spoedig , sneed den strik in twee , en redde zyn leven ; dan als kort daar na de knegt verhuizen ging , en zyn geld eischte , trok de gierigaard hem twee , en een halve stuiver voor den strik af , want , zeide hy , hy was nog nieuw , en je had den knoop ordentelyk los kunnen maken.

De Verzoening op het Doodsbed.

Een ryk Man , en sterke Drinker , die altoos vrolyk geleefd had , wierd doodelyk ziek ; de geestelyke errinnerde hem , dat het thans hoog tyd was , dat hy zig met zyn ergste vyanden verzoende ; de zieke richtte zig op , wenkte zyn bediende , en zeide : *Fan ! geef me gauw een glas water.* E 5 Hoe

Hoe wonderlyk kan een Dubbeltje rollen?

Men vind van *Ganganelli* aangetekend, dat toen *Clemens de XIII*, als Paus van *Romen*, in de St. Pieters Kerk zyn staatlyke optocht hield, *Ganganelli* het postument van een der zuilen beklommen had, om des te beter de prachtvolle procesfie van naby te kunnen zien, doch dat een der Soldaaten van 's Pausen Lyfwacht, hem dit, met vry brutaalen woorden verbood, en, daar *Ganganelli* niet spoedig genoeg, naar zyne meening, obediërde, hem eenige stooten met de kolv van zyn snaphaan toebragt; hoe wenig konde deeze voortreffelyke man, die hier, ten aanzien van 't zaamgevloeyde volk, mishandeld wierd, te dier tyd zig verbeelden, dat hy, by de eerstkomende festiviteit van deezen aart, de hoofdrol spelen, en dat hy den onmiddelbaaren opvolger van den geenen worden zoude, waar voor hy thans met het geheele romeinsche Volk op de knieën lag; welk een onmeetbaare afstand tusfchen een armzaalige Franciscaansche Bedelmunnik, en een Opperhoofd van den Roomsche Catholicken Godsdienst, welkers hoofd een driedubbele kroon ciert, en die men eene bynaar Goddelyke eer bewyst; de errinnering aan dit geval perste hem een glimlachen af, toen hy, elf jaaren daarna, als Paus, onder den door hem aangenomen naam van *Clemens den XIII*, voorby diezelve Zuil, met dienzelven prachtvollen eerbied, gedragen wierd; na het
ein-

eindigen deezer plechtigheid, verklaarden hy zelve aan 't Corps Cardinaalen de beweegreden van dit zyn glimlachen.

Zal het de naneef gelooven, zo hy *Buonaparte's afkomst*, leven, heldendaaden en *geluk*, in zo veel, mogelyk *authentique*, stukken leest, dat 'er werkelyk zodanig een wezen geleest heeft, die naar welgevallen, uit Koningryken Republicken, en uit Republicken Koningryken schepte, en welkers staatkunde, en macht, onder den nedrigen naam van *Burger Consul*, zig verder uittrekte, dan die der grootste Monarchen der wereld? wie vestigd zyn oog niet op zyne Gemaalin, hoe kon deeze zig voor eenige jaaren verbeelden, dat Vorsten van den eersten rang; en een Dey van *Algiers*, met die van *Tripoli* en *Tunis*, als om stryd zig beijveren zoude, om haar, door kostbaare presenten, een nedrig compliment te maken; nog eene verovering ontbreekt haar, (: de Keizer van het magtig China:) en dan heeft zy alle de beheerichers der wereld op de Lyst der bewonderaars van haar geluk.

Voor eenige jaaren rekende *Buonaparte* zig zelve gelukkig, zo hy, na eenigen tyd wachters, in de Antichambre van den toenmaligen Directeur *Barras*, ter audientie by denzelven binnen gelaten wierd, en thans moet zig de Exdirecteur *Barras* gelukkig rekenen, dat *Buonaparte's* zachtmoedigheid hem het vrolyke *Brusfel*, tot een verblyf, heeft doen aanwyzen. Wie

Wie schilderd het geluk en de gemoedsbeweging van *Buonaparte's* nog levende Moeder, toen zy, haaren vorigen toestand, en dagen indachtig, by de luisterrykste Feestviering van den algemenen Vrede te *Parys*, van een verhevene Zetel, alle haare kinderen in de grootste pracht, en de verhevenste eer, die hun het Fortuin, en de wereld geven kon, by elkanderen, als zo veele Goddelyke wezens, aanschouwde?

Ja, zo iemand eens zyn geheugen inspannen, en dat geene, het welk hy niet wist, uit geloofwaardige, en authentique stukken putten wilde, en dan de verwoesting van zo veele Familien, aanzienelyk door geboorte, rykdom, of geleerdheid, en de verheffing van zo veel anderen, welkers naamen in Frankryk zelve niet, of nauwelyks bekend waren, die het blinde geval, of *Madam FORTUNA*, de magtigste en tevens wispeltuurigste aller Wyven, zedert 20 jaaren, alléén in Frankryk bewerkt hebben, in eene tabellarische orde te brengen, zig de moeite geven wilde, dit zoude, naar myn inzien, voor de geheele wereld leerryk, en voor de Fransche Natie zelve in 't bizonder, tot een nuttig spiegel kunnen dienen.

En willen wy eens, in ons eigen Vaderland, onze errinnering onledig houden, wie ziet niet, met verbaazing, op het onderscheid, tuschen den jaare 1787, en 1795 tēuch, die zelve personen, die in 87 (: door Pruifich geweld:)

weld:) zo zegenvierend, en onder zo veel gejuich den *Haag* binnen trokken, vlugten uit denzelfen in 1795, in armoedige Vischers Pinken, en verheugen zig met dezelve de vervolging te kunnen ontduiken van hun, die zy zelve, 8 jaaren te vooren, zo onstaatkundig uit hun Vaderland lieten bannen, en vervolgd hadden.

Wie kan zig dus van een glimlach onthouden, zo hy, den bewonderenswaardigen loop der dingen naargaande, de trotsche verbeelding, en daaden van zommige zo geestelyke als wereldsche Vorsten en Vorstinnen, wysgeerig beschouwd; by voorbeeld: zy, die hunnen troon, door onderschraging van twee der machtigste nabuurige Mogenheden, voor de eeuwigheid gevestigd waanden; hielden denzelfen, door konst en vliegwerken, nauwelyks 8 jaaren staande; in 87 betreurde het braafste gedeelte van Néerlands Volk, de wraakzuchtige satisfactie van *Mevrouw de Princes*, en in 95 moest het denkbeeld aan die satisfactie, diezelfde *Princes*, op den *Scheveningfchen* weg, van schaemte doen bloozen.

In 1788. verklaart men het Stadhouderschap voor een essentieel deel der Constitutie der Nederlanden, men laat het Volk, ten faveure van den Stadhouder, die Constitutie bezweeren; twee groote Mogenheden Guarandeeren dezelve; in 95, vernietigd men het geheele Stadhouderschap, en het Volk zweerd den afkeer tegen hetzelve; in 1801 wyken die twee
groc-

grootte Mogenheden, volgens eigen uitdrukking, voor den drang der omstandigheden, en trekken haare Guarantie in; in 1802. creëeren *Buonaparte* de eerste, en *Alexander* de eerste, den gewezen Stadhouder tot Bischof van *Fulda*, terwyl de Pruisfische Troepen, den wederstrevenden Bischof, bezitter van dat land, beduiden, dat hy zig, naar den drang der omstandigheden, richten moet.

Vorsten! Gyl. moest, tot u eigen geluk en dat der volken, de lessen van *Salomon* steeds voor oogen hebben — de verzekering van deez koninglyken wysgeer, dat hier benedert alles ydelheid is, moest uwe grootheid tot staan brengen; de stroom der ondermaansche gebeurtenissen zal uwe macht niet ontzien, en kan, uwen scepter niet vreezende, Ul. even, als den geringsten uwer onderdaanen, de speelbal van 't fortuin doen worden.

Wilt men nu eens tot minder machtige wezens nederdaalen, welk een onmeetbaare stof, voor gerechte bewondering, zweeft ons DAN niet voor den geest! bijzonder zo men eens indigiteeren, en de verheffing en de vernedering van zo veelen, die het geval in onze Republiek, zedert het korte tydvak van 15 jaaren, ten tooneele voerde, of de rollen, die zy afwisselend op neerlandsch theater speelden, naar waarheid, en met vermyding van alle satyrieke uitdrukkingen, in eene alphabetische orde brengen wilde. By voorbeeld:

A.

A.

Van een adelyke afkomst.

Anno... *Lid van hun Hoogmogenden.*

Anno... *geremoveerd.*

Anno... *Lid van 't Departementaal Bestuur van N.*

Anno... *Ambassadeur te N.*

Anno... *en zo voords.*

B.

Van burgerlyke afkomst.

Anno... *Schilder.*

Anno... *Gebannen.*

Anno... *Provisioneel Representant van 't Volk van N.*

Anno... *Gearresteerd.*

Anno... *Ampteloos.*

Anno... *Schout en Secretaris te N.*

Dit zoude, in een beknopt werkje, de gebeurtenissen in die 15 jaaren, niet oneigenaartig aan ons tegenwoordig gellagt, en aan de nakomelingschap overbrengen, althans het zoude het volgende bewaarheden.

Vultus Fortune Variatur lumine lunæ.

Crescit, decrescit, in eodem Sistere nescit.

De kuischheid der Maan in verdenking gebracht.

De ouden vergeleeken wel eens de wispeltuurgheid van het Fortuin met de geduurige verandering van de Maan; dan eens, zeiden zy, ziet ze ons met een half of driequart gezicht aan, en dan eens vertoond ze zig met een opgeblazen bak-

bakkes, en speeld achter de wolken met de arme stervelingen, om ze voor hun eigen schaduwe te verschrikken, of om ze zelfs te doen verdrinken, KIEKEBOE, en zomtyds blyft ze heele nachten uit.

Op den weg van *Bremen* naar *Hamburg* zat ik eens in een groote Trog (de zogenaamde Postwagen), de Maan vertoonde zig, in den beginne der nacht, in 't geheel niet, en schein andere. affaires te hebben; het was stik duister, en de onvoorzigtigheid, of onkunde van den Postillon, of een ander toeval vonden goed, den Trog, den zwaarlyvigen Wagenmeester, en al de Pasfagiers met de Bagagie om ver te werpen; wenig beschadigd wierp ik my onder een boom, nam staal en vuursteen, stopte, en rookte myn pyp, terwyl eenig byeengeroepen werkvolk den Trog weder op zyn vier pooten zette, en zo wat repareerde — intuschen kwam de Maan, — volgens de uitdrukking van den Postillon —, met haar volle jenever bakkes op, kon die verd.... Hoer, die anders meest 's nachts op den rit is, vervolgte hy, deeze nacht niet wat vroeger opkomen?

De kerel had waarschyglyk *Blumauer* gelezen, die Zon en Maan, als man en vrouw bezingd, en die juist van de kuischheid der laaste met maar wenig roem spreekt, om dat men ze zo zelden in ééne buurt ziet, en nog meer zelden, dat de eerste zig onmiddelyk boven de laatste bevind.

h.

